ПАРЫСКАЯ КАМУНА — ВЯШЧУН НОВАГА ГРАМАДЗТВА.

КАМУНА ЖЫВЕ, КАМУНА ПЕРАМАГАЕ! КАМУНА ПЕРАМОЖА ВА ЎСІМ СЬВЕЦЕ!

ПРАЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ВІЦЕБСКІ ПРАЛЕТАРЫ

Орган гаркому КП(б)Б, гарсавету і гарпрафсавету.

№ 64 | СУБОТА, 18 САКАВІКА 1933 г. | № 64

„Парыж рабочых з сваёй Камунай заўсёды будзе чэствуем, як слаўны прадвесьнік новага таварыства. Яго мучальнікі стварылі сябе помнік у вялікім сэрцы рабочае клясы. Яго катаў гісторыя ўжо цяпер прыгвазьдзіла да таго ганебнага слупу, ад якога ня ў сілах будуць адарваць іх ніякія малітвы іх папоў“ (МАРКС).

„Савецкая ўлада ёсьць другі сусьветна-гістарычны крок або этап разьвіцьця пралетарскай дыктатуры. Першым крокам была Парыская Камуна“ (ЛЕНІН).

„Ленін адкрыў савецкую ўладу, як дзяржаўную форму дыктатуры пралетарыяту, скарыстаўшы для гэтага вопыт Парыскай Камуны і рускай рэвалюцыі“ (СТАЛІН).

МЫ ПАВАЖАЕМ ПАМЯЦЬ КАМУНЫ, МЫ ЦЬВЁРДА ПОМНІМ ЯЕ ВУРОКІ.

62 гады мінула, як упяршыню ў сьвеце рабочая кляса захапіла ўладу ў рукі, стварыўшы Парыскую камуну—„прообраз дыктатуры пралетарыяту“ (Ле… І хаця мінула ўжо столькі год, гэраічныя …ы Камуны, яе мужная барацьба з буржу…яй, яе першыя спробы разьвязаць рэвалю…ым шляхам справу рабочае клясы, за…ца навучальным вурокам для пралетарыя…сялянства СССР і ўсяго сьвету. Мы пава… мучальнікаў камуны, але мы ў той самы …вывучаем яе памылкі з тым, каб больш … паўтараць. І Маркс, і Энгельс, і Ленін, …лін, усе лепшыя розумы і правадыры ра… клясы вывучалі вопыт камуны для таго, …ужыць яго ў рэвалюцыйнай барацьбе ра… клясы. Вось чаму нельга не супаставіць …ыскую камуну з Кастрычніцкай рэва…яй.

…шчэ ў 1919 г. Ленін пісаў: «Савецкі рух …стаў быць рускай формай улады пралета…у, ён стаў пасынцьяй міжнароднага пралета…у ў яго барацьбе за ўладу, ён стаў другім …ам да сусьветнага разьвіцьця сацыялі…най рэвалюцыі. Першым крокам была …ская камуна, якая паказала, што да са…ізму рабочая кляса прыдзе ня інакай як … дыктатуру, праз гвалтоўнае задушэньне …лёататараў» (Ленін, 3-е выданьне, т. XXIII … 483).

Парыская камуна была такім чынам агра…ым крокам уперад у параўнаньні з бур…най дэмакратыяй, яна была першым кро… сусьветнай пралетарскай рэвалюцыі. Але …аючы папярэдняга вопыту, ня маючы …ай рэвалюцыйнай партыі, не ўладаўшы …люцыйнай тэорыяй, Камуна нямінуча зра…цэлы рад памылак. Зламіўшы апарат …жаўнай улады буржуазіі (у гэтым яе най…шае дасягненьне), Камуна не ўмацавала … апарат, асабліва сваю ваенную моц. Таму…ня гледзячы на сваю гэраічную абарону, … не магла адбіць нападу ворагаў.

…Рабочая кляса Расіі, узяўшы ўладу ў свае …улічыла гэту памылку камуны. Яна ўма…ла сваю дыктатуру, усе яе зьвеньні і ва…, і гэта дало ёй магчымасьць перамагчы …сіх франтах грамадзянскай вайны, адна… сваю гаспадарку, пераможна выканаць …шую пяцігодку і ўмацаваць абарону краіны.

Першая спроба рабочай клясы ў Парыжы …навіць сваю ўладу спаткала шалёнае су…ціўленьне клясавага ворага. Парыж кішэў …ёнамі буржуазіі, але камунары надта мяк…рдэчна аднесьліся да сваіх ворагаў. Пра…арыят СССР улічыў гэту памылку камуна…. Умацоўваючы сваю дыктатуру, ён стварыў …-ДПУ, гэты грозны меч, караючы ворагаў …очае клясы.

Пераможна ажыцьцявіўшы сваю першую …ігодку, пралетарыят СССР дабіўся пад кі…ніцтвам партыі і яе правадыра тав. Сталі…пераўтварэньня краіны саветаў з адсталай …арнай у перадавую індустрыяльную, з краі… дробнай раздробленай прыватнаўласьніцкай …янскай гаспадаркі ў краіну самага буйнага …цыялістычнага земляробства.

Разгорнутае сацыялістычнае будаўніцтва ў Савецкім саюзе сустракае адчаяннае супраціўленьне апошніх рэштак адміраючых клясаў. «Задача састаіць у тым, каб вышыбіць гэтых былых людзей з нашых жа ўласных прадпрыемстваў і ўстаноў і канчаткова іх абясшкодзіць» (І. Сталін. Вынікі першай пяцігодкі).

„Моцная і магутная дыктатура пралетарыяту,—вось што нам патрэбна зараз для таго, каб разьвеяць да-шчэнту апошнія рэшткі адміраючых клясаў і разьбіць іх зладзейскія махінацыі“ (І. Сталін. Вынікі першай пяцігодкі).

Вялікім недахопам камуны было тое, што яна не змагла ўстанавіць сувязь рабочай клясы з сялянствам, каб ажыцьцявіць сваё кіраўніцтва над ім, ператварыць яго ў свайго магутнага саюзьніка, карэнным чынам перабудаваць яго гаспадарку. Да гэтага саюзу прабівала сабе шлях Парыская камуна, якая не дасягнула мэты з-за раду прычын унутранага і зьнешняга характару» (Ленін).

Правільнай палітыкай на сяле ўсесаюзнай камуністычнай партыі і рабочай клясе краіны саветаў удалося перавесьці дробную індывідуальную гаспадарку на рэйкі гаспадаркі буйнай сацыялістычнай, узброенай неабходнымі сельскагаспадарчымі машынамі і прыладамі. Партыя і рабочая кляса пад кіраўніцтвам т. Сталіна дамагліся таго, што ў калгасы ўцягнуты звыш 60 процантаў сялянскіх гаспадарак, што на гэтай базе разгромлена кулацтва як кляса, што канчаткова ліквідавана глеба для кулацкай кабалы, а пад савецкую ўладу ў вёсцы падведзен магутны гаспадарчы фундамант.

Парыская камуна два месяцы абараняла Парыж ад буржуазіі. Толькі асабістае гэройства камунараў—рабочых Парыжа ўтрымлівала ўварвэньне ворага ў горад. Кіраўніцтва барацьбой амаль адсутнічала. На прыкладзе камуны рабочая кляса СССР вучылася таму, як ня след весьці вайну. З памылак Камуны рабочая кляса зрабіла свой вывад. Яе першая пяцігодка ператварыла нашу краіну, «слабую і непадрыхтаваную да абароны», «у краіну магутную ў сэнсе абароназдольнасьці, у краіну, гатовую да ўсякіх выпадковасьцяй, у краіну, здольную выпускаць у масавым маштабе ўсе сучасныя прылады абароны і снабдзіць імі сваю армію ў выпадку нападу звонку» (Сталін).

Што забясьпечыла нам гэту гістарычную перамогу? Гэта, папершае, выключны творчы энтузыязм рабочае клясы і калгасьнікаў, гэта, па-другое, цьвёрдае кіраўніцтва партыі і ўраду. Ва Францыі былі прыхільнікі Першага Інтэрнацыяналу, былі яны і ў Парыжы. Але гэтыя людзі належалі да дробна-буржуазнага ўхілу (прудавісты), як раз да таго ўхілу, з якім вялі барацьбу і Маркс і Энгельс. Гэтыя людзі адмоўна аднесьліся ня толькі да дыктатуры пралетарыяту, але і да ўсякай палітычнай барацьбы. Парыская камуна—гэтаму праобраву дыктатуры пралетарыяту, не хапала партыі—асноўнай зброі дыктатуры пралетарыяту. Інакай склалася справа ў нас. У нас пралетарыят меў бальшавіцкую партыю, загартаваную ў барацьбе з царызмам і імпэрыялізмам, партыю, якая выкавала сваю тэорыю і тактыку пралетарскай рэвалюцыі і дыктатуры пралетарыяту пад кіраўніцтвам такіх выпрабаваных правадыроў, як Ленін і Сталін, партыю, якая разграміла контррэвалюцыйны трацкізм і правы апартунізм, партыю, якая ўвесь час вядзе непрымірымую барацьбу з ухіламі на два фронты за сваю генэральную лінію. Вось што забясьпечыла нам перамогу.

ДЭКРЭТ ПАРЫСКАЙ КАМУНЫ.

ПАРЫСКАЯ КАМУНА,

прымаючы пад увагу, што адным з галоўнейшых прынцыпаў францускай рэспублікі зьяўляецца свабода;

прымаючы пад увагу, што свабода сумленьня ёсьць першая з свабод; прымаючы пад увагу, што дзяржаўныя выдаткі на патрэбы царквы кладуцца цяжарам на грамадзян наўпрэкі жаданьню апошніх;

прымаючы пад увагу, апрача таго, што царква была супольніцай злачынстваў манархіі супроць свабоды,

ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Царкву адлучыць ад дзяржавы.

2. Асыгнаваньні па бюджэту на патрэбы культу спыніць.

3. Рухомую і нярухомую маёмасьць, што належыць рэлігійным кангрэгацыям, нацыяналізаваць.

4. Безадкладна зрабіць сьпіс і ўлік гэтай маёмасьці для перадачы яго ў нацыянальную ўласнасьць.

Парыская камуна.

25 красавіка 1871 году.

Сусьветны пралетарыят і камуна.

ГЕРМАНІЯ.

„Рабочыя Францыі! Ня гледзячы на паражэньне, што панесены вамі ў барацьбе з германскім мілітарызмам, вы засталіся вернымі свайму доўгу перад самім сабой і перад усёй рабочай калясай. Папярэдзія рэвалюцыі 1789, 1830, 1848 г.г. навучылі вас, што права на працу папіраецца... пры рэспубліцы ў такой самай ступені, як і пры імпэрыі ці каралеўскім самаўладзтве... Не, вы ня банда разбойнікаў, забойц і работнікаў! Францускія рабочыя! Вы зьяўляецёся перадавым атрадам арміі, якая паўстае на вызваленьне ўсяго рабочага сьвету. Усе сымпатыі гэтай арміі на вашым баку“.

(З прывітаньня гамбурскіх рабочых Парыскай камуне (красавік 1871 году).

„...На Парыж накіраваны ўзрокі ўсяго эўрапейскага пралетарыяту і ўсіх, хто яшчэ хавае ў сваёй душы любоў да волі і незалежнасьці. І калі Парыж у сучасны момант нават прыдушан, то я напамінаю вам, што барацьба Парыжу становіць сабою толькі маленькую папярэднюю сутычку, што галоўная справа яшчэ прадстаіць нам у Эўропе і што ня пройдзе і некалькіх дзесяцігодзьдзяў, як баявы кліч парыскага пралетарыяту будзе зьдзейсьнен“.

Аўгуст Бэбель.

(З прамовы ў германскім рэйхстазе. (Май 1871 год).

ШВЕЙЦАРЫЯ.

„Перад тварам жорсткай барацьбы, на якую выклікала вас рэакцыя, доўг усіх рабочых заявіць, каб пачулі ўсе, аб тэй братэрскай салідарнасьці, якая зьвязвае нас паміж сабе, наўпрэкі ўсякіх граніц, што аддзяляюць нашу дзяржаву... Няхай вашы імёны невядомы“.

(З адозвы жэнэўскіх рабочых па поваду паражэньня Камуны).

БЕЛЬГІЯ.

„Парыская Камуна аказалася часова пераможанай, але яна аказала найвялікшую ўслугу чалавецтву... Тыя, хто біліся за Камуну, маюць права на паважаньне і спачуваньне ўсіх благародных людзей. На мітынгу рабочых у Брусэлі, дзе гэты маніфэст быў прыняты, аддан быў ганьбе член бэльгійскай палаты дэпутатаў Дюморцье, як паклёпнік, адважыўшыйся назваць забойцамі і зладзеямі ўдзельнікаў Камуны“.

(З маніфэста бэльгійскай сэкцыі 1-га Інтэрнацыяналу).

РАСІЯ.

„Мы работаем на сваёй айчыне для той-жа вялікай мэты, для дасягненьняў якой загінула ў 1871 годзе на барыкадах Парыжу столькі нашых братоў, сясьцёр, бацькоў, сыноў, дачок і сяброў. Мы трэпетна чакаем той гістарычнай мінуты, калі і мы зможам рынуцца у бой за правы працоўных супроць эксплёататараў, за ўрачыстасьць свабоды...“

(З звароту адэскіх рабочых у 8-ю гадавіну Парыскай камуны (1879 году).

...ПАГЛЯДЗЕЦЕ НА ПАРЫСКУЮ КАМУНУ...

«У апошні час немецкі філістэр зноў пачынае адчуваць збавіцельны жах пры словах дыктатура пралетарыяту. Ці хочаце ведаць, міласьлівыя паны, што такое гэтая дыктатура? Паглядзеце на Парыскую Камуну. Гэта была дыктатура пралетарыяту» (Энгельс).

„ПАРЫСКАЯ КАМУНА

пасьпела ўжыць некалькі мер дастаткова характарызуючых яе сапраўдны сэнс і мэты... Камуна замяніла пастаянную армію, гэту сьляпую зброю ў руках пануючых клясаў, усеагульным узбраеньнем народу; яна апавясьціла адмежаваньне царквы ад дзяржавы, зьніштожыла бюджэт культу, надала народнай адукацыі чыста сьвецкі характар—гэтым нанесла моцны ўдар жандармам у расах» (Ленін).

...ПЕРШ ЗА ЎСЁ БЫЛА ЎРАДАМ РАБОЧАЕ КЛЯСЫ

«Рознастайнасьць тлумачэньняў, якія выклікала Камуна і рознастайнасьць інтарэсаў, што знайшлі ў ёй свой выраз, даводзяць, што яна была ў вышэйшай ступені гібкай палітычнай формай, між тым як усе ранейшыя формы ўраду былі, па сутнасьці сваёй, прыгнечваючымі. Яе сапраўднай таямніцай было вось што: яна была, па сутнасьці справы, урадам рабочае клясы, рэзультатам барацьбы вытвараючай клясы супроць клясы прысвайваючай, яна была адкрытай, урэшце, палітычнай формай, пры якой магло адбыцца эканамічнае вызваленьне працы... Бяз гэтай апошняй умовы камунальны лад быў-бы немагчымасьцю і ашуканствам». (Маркс)

...ЯЕ СПРАВА ДАГЭТУЛЬ ЖЫВЕ Ў КОЖНЫМ З НАС...

«Гром парыскіх гармат разбудзіў самыя адсталыя пласты пралетарыяту і ўсюды даў штуршок да ўзмацненьня рэвалюцыйна-сацыялістычнай прапаганды. Вось чаму справа Камуны не памёрла, яна да гэтага часу жыве ў кожным з нас». (Ленін).

...ЯНА НЯЎМІРУШЧА

«Справа Парыскай Камуны—гэта справа сацыяльнай рэвалюцыі, справа поўнага эканамічнага і палітычнага вызваленьня працоўных, гэта справа сусьветнага пралетарыяту. І ў гэтым сэнсе яна няўмірушча» (Ленін).

..САВЕЦКАЯ ЎЛАДА ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА ЯЕ РАЗЬВІЦЬЦЁМ І ЗАВЯРШЭНЬНЕМ.

„Рэспубліка Саветаў зьяўляецца... тэй шукаемай і знойдзенай нарэшце палітычнай формай, у рамках якой павінна быць зроблена эканамічнае вызваленьне пралетарыяту, поўная перамога сацыялізму.

Парыская Камуна была зародкам гэтай формы. Савецкая ўлада зьяўляецца яе разьвіцьцём і завяршэньнем“ (Сталін).

ЯРМО КАПІТАЛІЗМУ СКІНУТА.

Адзін з першых дэкрэтаў цэнтральнага камітэту Камуны.

ГРАМАДЗЯНЕ!

Парыскі народ скінуў цяжар, які спрабавалі пакласьці на яго.

Спакойны, неабуральны ў сазнаньні сваёй сілы, ён бяз боязьні і выклікаў чакаў таго моманту, калі нахабныя вар'яты адважацца пасягнуць на Рэспубліку. На гэты раз нашы браты, салдаты, адмовіліся падняць рукі на сьвятыню нашых свабод. Мы выражаем усім сваю падзяку. Няхай Парыж, а з ім і ўся Францыя, закладуць моцную аснову Рэспублікі з усімі выцякаючымі з яе вынікамі, адзінага ўраду, які назаўсёды пакладзе канец эпосе варожых нашэствій і грамадзянскіх войн.

Абложны стан зьняты.

Насельніцтва Парыжу запрашаецца ў свае сэкцыі для правядзеньня камунальных выбараў.

Бясьпека грамадзян забясьпечана, дзякуючы садзейнасьці Нацыянальнай гвардыі.

Парыская ратуша.

Цэнтральны Камітэт Нацыянальнай гвардыі:

Ассі, Білліорэ, Фэрра, Бабік, Эдуард Моро, К. Дзюпон, Верлін, Бурсье, Морцье, Гуйе, Лавалет, Фр. Журд, Руссо, Ш. Люлле, Бланшэ, Ж. Гроллар, Барру, Жэрэзм, Фабр, Пужэрэ.

19 сакавіка 1871 году.

„...Памятайце, рэвалюцыі будуць адбывацца да тых пор, покуль ня будуць дасягнуты: зямля—сялянам, прылады вытворчасьці—рабочым, работа—усім.

(З маніфэсту Парыскай камуны).

АПОШНІЯ СЛОВЫ ЧЛЕНАЎ КАМУНЫ ПЕРАД СУДОМ ВЭРСАЛЬСКІХ КАТАЎ.

ЛУІЗА МІШЭЛЬ.

«Я не хачу абараняцца і не хачу, каб мяне абаранялі. Я ўсёй сваёй істотай належу сацыяльнай рэвалюцыі і адказваю за ўсе свае ўчынкі без выключэньня. Вы папікаеце мяне за ўдзел у кары сьмерцю генэралаў. На гэта я адкажу вам: так, калі-б я была ў Монмартры тады, калі яны хацелі страляць у народ, я не задумалася-б прымусіць страляць у тых, хто даваў такія загады. Што ж датычыцца падпалу Парыжу, то я прымала ў гэтым удзел. Я хацела супроцьпаставіць вэрсальцам перашкоду з агня. Ад вас, якія называюць сябе ваенным судом і выдаюць сябе за маіх судзьдзяў... я патрабую сьмерці ў Саторы, дзе палі нашы браты. Трэба і мяне ізаляваць ад грамады, тым больш, што гэтага ад вас патрабуюць... Калі вы пакінеце мне жыцьцё, то я не перастану крычаць аб помсьце... Калі вы ня трусы, то забейце мяне»...

ШАВЕЦ ТРЭНКЕ.

«Я паслан у Камуну сваімі сагрмадзянамі і заплаціў сабою; быў на барыкадах і шкадую, што не забіты там. Я ня прысутнічаў-бы сёньня пры сумных фактах, калі мае сатаварышы, якія дзейнічалі кожны ў сваёй галіне, ня хочуць адказваць за свае ўчынкі. Я інсургэнт (удзельнік паўстаньня) і гэтага не адмаўляю».

ТЭАФІЛЬ ФЭРРЭ.

«Я член Парыскай Камуны і знаходжуся ў руках яе пераможцаў. Яны хочуць маей галавы, хай яны яе бяруць. Ніколі я ня стану ратаваць свайго жыцьця подласьцю. Свабодным я жыў, такім жадаю і памерці. Дадам толькі адно слова. ЛЁС КАПРЫЗНЫ. Будучаму запаведаю я ўспомніць аба мне і адпомсьціць».

ДЮБРЭЙЛЬ.

«У апошнія моманты жыцьця зьзяньне сацыялістычнага ідэалу асьвятліла іх сьвядомасьць і ўзбудзіла іх мужнасьць. Яны разумелі, многія, мабыць, няясна, але ўсё-ж разумелі... што кроў іх праліваецца не дарэмна, што яна... запладніць будучыню і таму яны сталі перад дуламі ружэй спакойна і цьвёрда, амаль радасна».

Маркс аб камуне.

З АДОЗВЫ ГЕНЭРАЛЬНАГА САВЕТУ ПЕРШАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛУ, ПРЫСЬВЕЧАНАЙ ПАРЫСКАЙ КАМУНЕ.

«Дзіўная рэч: варта толькі рабочым дзе-небудзь узяць справу ў свае рукі, і зараз, ня гледзячы на ўсё, што за апошнія 60 год пісалася і гаварылася аб вызваленьні працы, пачынаюць раздавацца хвалебныя гімны абаронцаў сучаснага грамадства, з яго двумя процілеглымі кандавосьсямі: капіталам і рабствам наёмнай працы.

Камуна,—кажуць яны,—хоча зьніштожыць уласнасьць, аснову ўсёй цывілізацыі. ТАК, ШАНОЎНЫЯ ПАНЫ, КАМУНА ХАЦЕЛА ЗЬНІШТОЖЫЦЬ ТУЮ КЛЯСАВУЮ ЎЛАСНАСЬЦЬ, ЯКАЯ ПЕРАТВАРАЕ ПРАЦУ МНОГІХ У БАГАЦЬЦЁ НЯМНОГІХ. ЯНА ХАЦЕЛА ЭКСПРОПРЫІРАВАЦЬ ЭКСПЛЁАТАТАРАЎ. Яна хацела стварыць індывідуальную ўласнасьць усапраўды, ператварыць сродкі вытворчасьці, зямлю і капітал, што зараз служаць, перш за ўсё зброяй парабашчэньня і эксплёатацыі працы, у зброю свабоднай і аб'яднанай працы.

ГЭТА—КАМУНІЗМ, «НЕМАГЧЫМЫ КАМУНІЗМ».

ЦАЛКАМ РАЗУМЕЮЧЫ СВАЁ ГІСТАРЫЧНАЕ ПРЫЗВАНЬНЕ, ПОЎНАЕ ГЭРАІЧНАЙ РАШУЧАСЬЦІ, СТАЯЦЬ НА ВЫШЫНІ СВАЙГО ПРЫЗВАНЬНЯ, РАБОЧАЯ КЛЯСА МОЖА АДКАЗАЦЬ ПАГАРДЖАЛЬНАЙ УСЬМІШКАЙ НА НІКЧЭМНУЮ БРАХНЮ ГАЗЭТЧЫКАЎ-ЛЁКАЕЎ І НА НАВУКОВЫЯ НАЗІДАНЬНІ ДОБРАНАДЗЕЙНЫХ БУРЖУА—ДАКТРЫНЕРАЎ, ЯКІЯ ТОНАМ НЕПАГРЭШНАГА АРАКУЛА КАЖУЦЬ СВАЕ ХЛУСЬЛІВЫЯ АГУЛЬНЫЯ МЕСЦЫ І ПРАПАДНОСЯЦЬ СВАЕ ВЫСЕДЖАНЫЯ РЭЦЭПТЫ“.

ДЭКРЭТ ПАРЫСКАЙ КАМУНЫ

аб прыцягненьні да судовай адказнасьці членаў вэрсальскага ўраду.

ПАРЫСКАЯ КАМУНА,

прымаючы пад увагу, што члены вэрсальскага ўраду абвясьцілі і распачалі грамадзянскую вайну, напалі на Парыж, забілі і ранілі нацыянальных гвардзейцаў і лінейных салдат, а таксама жанчын і дзяцей;

што гэта злачынства, процьіўнае ўсякаму праву, учынена імі без усялякага выкліку прадумышлена і здрадніцкі,

ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Арт. 1.—Пп. Т'ер, Фавр, Пікэр, Дзюфор, Сімон і Поцюо прыцягваюцца да адказнасьці.

Арт. 2.—Іх маёмасьць падлягае арышту і сэквестру да таго часу, пакуль яны не прадстануць перад народным судом.

Дэлегаты юстыцыі і грамадзкай бясьпекі пакладаюцца правядзеньнем гэтага дэкрэту ў выкананьне.

Парыская камуна.

3 красавіка 1871 году.

АБ СПРАВЕ тав. БАБАЯНА—

НАЧАЛЬНІКА НЕГАРЭЛЬСКАЙ МЫТНІЦЫ.

Пастанова бюро ЦК і прэзыдыуму ЦКК ад 28 студзеня 1933 г.

Заслухаўшы паведамленьне тав. Лычова аб вывадах камісіі ЦКК УсеКП(б) па расьсьледаваньні фактаў цкаваньня і дыскрэдытацыі начальніка негарэльскай мытніцы тав. Бабаяна, бюро ЦК і прэзыдыум ЦКК КП(б)Б адзначаюць:

а) група супрацоўнікаў негарэльскай мытніцы (партыйныя і беспартыйныя), згуртаваная сямейнасьцю і кругавой парукай, павяла актыўную барацьбу супроць начальніка мытніцы тав. Бабаяна, які выкрыў буйныя раскрадваньні дзяржаўнай маёмасьці ў мытніцы;

б) гэта-ж група работнікаў мытніцы пачала актыўнае цкаваньне т. Бабаяна і яго дыскрэдытацыі, прыкрываючыся фальшыва-нацыянальным сьцягам, высунуўшы супроць т. Бабаяна хлусьлівыя абвінавачаньні ў вялікадзяржаўным шавінізьме і заціску самакрытыкі з простай мэтай вызваліцца ад т. Бабаяна, як чалавека, які выкрыў раскрадваньні і павёў актыўную барацьбу за аздараўленьне мытніцы;

в) бюро Дзяржынскага райкому КП(б)Б замест дапамогі і простага падтрыманьня т. Бабаяна ў яго барацьбе з элемэнтамі, якія разлажыліся, і злоўжываньнямі ў мытніцы, стала на шлях фактычнага падтрыманьня гэтых элемэнтаў, што разлажыліся, што асабліва ярка выразілася ў рашэньні РК ад 12 сьнежня 1932 г., ілжыва абвінаваціўшы т. Бабаяна ў вялікадзяржаўным шавінізьме і заціску самакрытыкі;

г) Беларускае Аддзяленьне Галоўнага Мытнага кіраўніцтва ў асобе т. Мартынава таксама замест дапамогі т. Бабаяну стала на шлях падтрыманьня барацьбы супроць т. Бабаяна. За паўтары месяцы (кастрычнік—лістапад) абвясьціла яму каля 10 вымоў, у сваёй большасьці неўгрунтаваных і нават проста зьдзеквальных.

Бюро ЦК і прэзыдыум ЦКК КП(б)Б пастанаўляюць:

1. Рашэньне бюро Дзяржынскага райкому КП(б)Б ад 12 сьнежня 1932 году па абвінавачаньні т. Бабаяна ў вялікадзяржаўным шавінізьме і заціску самакрытыкі, як палітычна няправільнае і ў адносінах да т. Бабаяна няверчае,—скасаваць.

2. Абвясьціць вымову ўсяму складу бюро Дзяржынскага райкому КП(б)Б. Сэкратару РК КП(б)Б т. Пушчыну, які ведаў рад фактаў аб ненармальных зьявішчах у мытніцы, ня прыняў мер і не паставіў перад адпаведнымі органамі аб гэтым—абвясьціць суровую вымову і зьняць з работы.

Старшыні РКК-РСІ т. Нямірскаму, які не забясьпечыў неабходнай дапамогі і падтрыманьня т Бабаяну ў барацьбе з разгільдзяйствам і разлажэньнем парт'ячэйкі мытніцы, не ўзначаліў разам з т. Бабаянам барацьбы са злоўжываньнямі мытніцы, а наадварот, у сваім артыкуле, апублікаваным у раённай газэце, зусім неўгрунтавана абвінаваціў т. Бабаяна ў апартунізьме, што спрыяла цкаваньню т. Бабаяна,—абвясьціць суровую вымову, з работы зьняць і забараніць у далейшым работу ў кантрольных партыйных органах.

3. Абавязаць Дзяржынскі РК КП(б)Б і РКК-РСІ аказаць т. Бабаяну ўсямерную дапамогу ў аздараўленьні работы мытніцы і стварыць усе ўмовы да яго работы.

4. Абвясьціць суровую вымову начальніку Бел. аддзяленьня Дзяржаўнага Мытнага кіраўніцтва т. Мартынаву, ЦКК разглядзець усе факты, зьвязаныя з адносінамі Бел. аддзяленьня Дзяржаўнага Мытнага Кіраўніцтва да т. Бабаяна.

5. Абвясьціць суровую вымову і зьняць з работы рэдактара газэты «Орка» т. Прынца, які зьмясьціў артыкул з ілжывымі абвінавачаньнямі супроць т. Бабаяна ў апартунізьме, вялікадзяржаўным шавінізьме і г. д. і тым самым аб'ектыўна стаў на пазыцыі дапамогі групе работнікаў мытніцы, якія разлажыліся.

ЦКК дадаткова расьсьледваць пытаньне аб зьмяшчэньні артыкулу, маючы на ўвазе прыцягненьне ўсіх іншых вінаватых да суровай адказнасьці.

6. ЦКК прыцягнуць да партыйнай адказнасьці т.т. Пятрова, Яцкевіча, Балахановіча і ўсіх асоб, прымаўшых актыўны ўдзел у цкаваньні і дыскрэдытацыі т. Бабаяна.

ЦКК таксама разгледзець пытаньне аб прыцягненьні да адказнасьці т. Коміка і ўсіх іншых расьсьледваўшых, па даручэньні бюро Дзяржынскага РК КП(б)Б, факты абвінавачаньня т. Бабаяна: на падставе чаго Дзяржынскім РК было прынята рашэньне аб вымове т. Бабаяну і немагчымасьці пакінуць яго на рабоце ў Негарэлым.

7. Прапанаваць Дзяржынскаму РК КП(б)Б растлумачыць і прапрацаваць гэтае рашэньне ў партарганізацыі раёну, у першую чаргу ў парт'ячэйцы ст. Негарэлае.

8. Справа т. Бабаяна сьведчыць аб тым, што з боку апарату ЦК ня было належнага падбору кадраў і кантролю за работай і становішчам мытных органаў.

9. Даручыць загадчыку аргінстрам ЦК т. Картукову і загадчыку аддзелам кадраў ЦК КП(б)Б т. Кудзелька правесьці мерапрыемствы па ўмацаваньні праверанымі і моцнымі работнікамі ячэйкі і апарату мытніцы, ачысьціўшы іх ад усіх тых, хто перашкаджае стварыць здаровую абстаноўку ў рабоце мытніцы.

Узорным правядзеньнем веснавой сяўбы

калгасьнікі калгасу імя Парыскай камуны павінны мацаваць справу парыскіх камунараў.

НА ЗАКЛІК РАЁННАГА ЗЬЕЗДУ КАЛГАСЬНІКІ АДКАЖАМ КАНКРЭТНЫМІ СПРАВАМІ.

14 га сакавіка ў калгасе імя Парыскай камуны, Шумілінскага сельсавету, адбыўся сход калгасьнікаў, на якім дэлегаты раённага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў дакладвалі аб рабоце і рашэньнях зьезду. Дэлегаты расказалі, як яны былі прыняты рабочымі-шэфамі, што яны бачылі на заводах і фабрыках.

Дэлегат зьезду ўдарнік Кур'янаў сказаў: «Самае галоўнае, аб чым гаварылася на зьезьдзе, гэта як зрабіць калгасы бальшавіцкімі, а нас—калгасьнікаў—заможнымі. Для гэтага нам патрэбна працаваць куды лепей, чым мы працавалі ў нашых аднаасобных гаспадарках. Пасьпяховым правядзеньнем веснавой сяўбы мы палепшым свой дабрабыт.

Нашы дэлегаты на зьезьдзе заключылі сацдагавор з калгасам «Новы сьвет». Мы павінны ўзятыя на сябе абавязкі па сацспаборніцтву выканаць у самы кароткі тэрмін, каб у падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і ў правядзеньні яе выйсьці на першае месца“.

Удзельнікам зьезду калгасьнікамі было задана шмат пытаньняў аб рабоце зьезду. Ажыўлёна прайшлі спрэчкі, галоўны ўпор якіх быў накіраваны на праверку падрыхтоўкі калгасу да веснавой сяўбы.

Камсамолец Селязьнёў Ягор падкрэсьліў: «Мы ўжо неаднаразова заключалі сацдагавары, але не заўсёды гэта справа даводзілася намі да канца. Для таго, каб дагавор на спаборніцтва з калгасам «Новы сьвет» сапраўды быў ажыцьцёўлен, я першым бяру на сябе абавязак—замест 4,2 га апрацаваць у час севу 5 га зямлі, усе работы выконваць добраякасна».

Селязьнёў выклікаў на сацспаборніцтва ўсіх калгасьнікаў. І вось адзін за другім калгасьнікі адказваюць на гэты выклік, бяруць на сябе абавязкі—лепш і больш апрацаваць зямлі, конюхі—лепш даглядаць за конямі. Загадчык гаспадаркі Міхась Дзерабін бярэ на сябе абавязак поўнасьцю забясьпечыць калгас прыладамі да сяўбы і ахоўваць калгаснае дабро, як сваё ўласнае. У вольны ад сваёй асноўнай работы час работаць разам з усімі калгасьнікамі ў полі.

На гэтым сходзе абвясьцілі сябе ўдарнікамі 55 калгасьнікаў.

Калгас узяў на буксір адстаючыя ў падрыхтоўцы да сяўбы калгасы імя Будзёнага і «Зорку». Вылучылі брыгаду з лепшых ударнікаў па заключэньні сацдагавору з гэтымі калгасамі.

У гонар адбыўшагася зьезду калгасьнікі абавязаліся прадаць дзяржаве чырвоным абозам 672 кілёграма лішкаў хлеба.

Брыгада «В. П.»: Гар'ян, Шульман.

АБГАВАРЫЛІ ВЫНІКІ ЗЬЕЗДУ, ВЫКЛЮЧЫЛІ КУЛАКОЎ.

14-га сакавіка ў калгасе «Шлях Леніна», Міхалёўскага сельсавету, адбыўся сход калгасьнікаў, на якім абгаварваліся вынікі раённага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў.

Дэлегаты зьезду—Волкаў, Астапенка, Буткевіч перадалі калгасьнікам усё тое, што было на зьезьдзе і якія рашэньні ім былі прыняты. Падзяліліся з калгасьнікамі ўражаньнямі аб сустрэчы, якую аказалі ім рабочыя шэфы.

У ажыўленых спрэчках калгасьнікі ў большасьці застанаўліваліся на пытаньнях падрыхтоўкі калгасу да веснавой сяўбы, падрыхтоўкі цягавай сілы, на пытаньнях хутчэйшага сканчэньня вывазкі гною і выкананьня пляну торфавывазкі.

Сход, абгаварыў заметку-ліст калгасьнікаў ў «Віцебскім пралетары» ад 10-га сакавіка пад загалоўкам «Тут арудуюць кулакі на чале з былым фельдфэбелем». Сход адзначыў, што заметка ў асноўным правільная і выключыў з калгасу памянёных у заметцы кулакоў Якубоўскага, меўшага раней больш 40 га зямлі, і Салаўёва Пятра, які ўцёк ад індывідуальнага абкладаньня і праз два гады прален у калгас.

Калгасьнікі калгасу „Шлях Леніна“ выклікалі на спаборніцтва калгасьнікаў калгасу імя Варашылава гэтага-ж сельсавету і вылучылі брыгаду для выпрацоўкі ўмоў спаборніцтва на лепшую падрыхтоўку і правядзеньне веснавой сяўбы.

Брыгадзір «В. П» Сіпко.

АГЛЯД ДРУКУ.

ТАМ, ДЗЕ НАСЬЦЕНГАЗЭТА ТОЛЬКІ ВІСІЦЬ.

(НАСЬЦЕНГАЗЭТА РУДАКОЎСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ).

Казаць, што ў Рудакоўскім сельсавеце насьценгазэты няма—нельга. У пустым пакоі, які чамусьці завецца «хата-чытальня», насупраць дзьвярэй вісіць стандартнай формы „ільлічоўкі“ бяз назвы.

Аб тым, што газэта бяз назвы—орган Рудакоўскай ячэйкі КП(б)Б і сельскага савету мы даведаліся толькі пасьля адпаведнага тлумачэньня старшыні сельсавету тав. Кербеля.

Калі вышаў апошні нумар газэты, устанавіць трудна, але можна здагадацца, што ў канцы мінулага году, з прычыны таго, што ў газэце зьмешчана пастанова СНК БССР ад 20 сьнежня 1932 г. «Пра меры спагнаньня за несвасчасовую здачу сельска-гаспадарчых прадуктаў па дзяржаўных загатоўках».

За час пасьля выпуску апошняга нумару газэты, у нашай краіне адбыліся вельмі важныя падзеі. Па-першае, наша краіна пасьпяхова завяршыла першую пяцігодку і ўступіла ў другую. Па-другое, адбыўся гістарычны аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК УсеКП(б), адбыўся першы ўсесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў, ужо скончыў сваю работу першы зьезд калгасьнікаў-ударнікаў нашага раёну, краіна ня так даўно сьвяткавала 15-ую гадавіну рабоча-сялянскай Чырвонай арміі—усё гэтыя важныя палітычныя моманты, вакол якіх газэта павінна была мабілізаваць шырокія масы калгасьнікаў і працоўных аднаасобнікаў, засталіся па-за ўвагай газэты. Яна ўсё гэтае абыйшла моўчкі. Ніводнага радку аб гістарычных рашэньнях аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б) і КП(б)Б, ніводнага радку аб гістарычнай прамове нашага правадыра тав. Сталіна аб рабоце ў вёсцы.

Вясна не за гарамі. Ужо пачаў таяць сьнег. А газэта пракрычаўшы, што:

> *«рамонт інвэнтару ў калгасе „Дырыжабль“ ідзе вельмі кепска, па брыгадзе № 1 інвэнтар не адрамантаваны, збруя і хамуты знаходзяцца у асобных гаспадароў»,*

надоўга замаўчала. А як абстаіць справа па Рудакоўскаму сельсавету? У калгасах «Чухвары» і «Дырыжабль» яшчэ ня цалкам засыпана насеньне. Па аднаасобным сэктары падрыхтоўка да сяўбы пушчана на самацёк, не засыпаны насенныя і страхавыя фонды, яшчэ не да ўсіх аднаасобнікаў даведзены пасеўныя пляны, аднаасобнікі не пачалі яшчэ вывазкі гною, сельска-гаспадарчы інвэнтар не адрамантаваны. Але газэта не знаходзіць аб чым пісаць.

> *«Зьнішчэньне клясаў дасягаецца не шляхам патуханьня клясавай барацьбы, а шляхам яе ўзмацненьня» (Сталін).*

Гэта забыла насьценгазэта Рудакоўскага сельсавету. Кулакі і падкулачнікі, шкоднікі, вары і гультаі прабраліся ў калгасы, там заховаліся і шкодзілі ціхай сапай; псавалі інвэнтар, зьнішчалі конскае пагалоўе. Вось факты. У калгасе «Чухвары» шкоднікі давялі да таго, што больш 50 працантаў конскага складу выведзена з строю і стварылася пагроза зрыву веснавой сяўбы. У калгасе імя Чарвякова вартаўнік насеньня—былы цьвёрдазаданьнік Філатаў Кастусь. Ён «ахоўвае» больш сваю печку, чымся насеньне... І яшчэ, і яшчэ факты. А газэта гэтага ня прыкмеціла. Газэта згубіла клясавую пільнасьць. Клясавы вораг на працягу доўгага часу шкодзіў, а газэта не знаходзіла аб чым пісаць, ня выкрыла манэўраў клясавага ворага, не назвала па імя і прозьвішчы кулакоў і падкулачнікаў, якія, прабраўшыся ў калгас, шкодзілі, і тых, хто іх пакрывае.

За кулацкі сабатаж хлебазагатовак Рудакоўскі сельсавет быў занесены на чорную дошку. Калі за справу хлебазагатовак узяліся па-бальшавіцку, сабатаж быў зломлен і сельсавет з чорнай дошкі быў зьняты, а ў насьценгазэце яшчэ дагэтуль вісіць вырэзка з газэты «Віцебскі пралетары» аб занясеньні на чорную дошку сельсавету.

За гэты час сельсавет пасьпеў ужо другі рас папасьці на чорную дошку за зрыў лесазагатовак і лесавывазкі. Першы квартал падыходзіць ужо да канца, а праграма выкананьня лесазагатовак і вывазкі лесу і торфу зрываецца: па лесу выканана 10 працантаў пляну, па торфу—каля 50. Чым гэта тлумачыць, як ня кулацкім сабатажам? Клясавы вораг, карыстаючыся бяздзейнасьцю сельсавету, сабатуе гэту справу, а газэта і тут не знаходзіць аб чым пісаць.

З СЯМІ заметак, зьмешчаных у апошнім нумары газэты, тры—аб забесьпячэньні настаўнікаў. Газэта ў артыкуле «За ленінскае разуменьне (?!) аб настаўніку» заяўляе:

> *«Трэба канстатаваць, што ні каапэрацыя, ні яе паасобныя работнікі—Казачэнка, ні старшыня сельсавету Кербель, ні старшыні калгасаў Савіцкі, Шчаглоў, Тамашоў не пераняплі ленінскіх разуменьняў аб настаўніку, не ўявілі сабе ролі настаўніка ў пэрыядзе завяршэньня першай пяцігодкі».*

Як бачыце, газэта назвала на імяні і прозьвішчы тых, хто не даацэньвае ролю настаўніцтва. Газэта даволі зубаста ставіць аб гэтым пытаньне. А ларчык адчыняецца проста: рэдактар газэты настаўнік Шчука. Гэта ён так шчыра абараняе інтарэсы настаўніцтва. Гэта было-б зусім нядрэнна, нават вельмі добра, калі-б настаўніцкія справы не зацьмілі такіх актуальных спраў, як падрыхтоўка да сяўбы, як ачыстка калгасаў ад кулачча.

* * *

...Месяцамі вісіць заплесьневелы нумар насьценгазэты. На месяцы „адкладзена“ ў Рудаках самакрытыка і выкрыцьцё клясавага ворага. Гэта—добрая шырма для кулака і падкулачніка як-жа адносіцца да гэтага парт'ячэйка?

І. ІЛЬЛЮШ

Маркс і нацыянальнае пытань

Складаньне і разьвіцьцё поглядаў Маркса па нацыянальным пытаньні неадлучна ад тэорыі навуковага камунізму. Найвялікшая заслуга Маркса і Энгельса заключаецца ў тым, што яны вызначылі значэньне і ролю нацыянальнага пытаньня ў клясавай барацьбе пралетарыяту, паставілі нацыянальнае пытаньне на строга-навуковую гістарычную глебу.

Для Маркса нацыянальнае пытаньне не выступае як частка пытаньня аб клясавай барацьбе і дыктатуры пралетарыяту. Пасьлядоўнае правядзеньне прынцыпу пралетарскай партыйнасьці, разгляд нацыянальнага пытаньня з пункту гледжаньня інтарэсаў пралетарыяту, падпарадкаваньне нацыянальнай палітыкі агульна-сацыялістычным задачам пралетарыяту зьяўляецца карэнным адпраўным прынцыпам пралетарскай лініі ў галіне нацыянальнага пытаньня. Асноўным рашаючым патрабаваньнем у гэтай галіне зьяўляецца адстойваньне пралетарскага інтэрнацыяналізму, абсалютнай салідарнасьці карэнных інтарэсаў пралетарыяту, іх процілегласьці інтарэсам эксплёататарскіх клясаў. Незалежна ад нацыянальнай прыналежнасьці пралетарыят усіх краін сваёй гістарычнай задачай мае—зруйнаваньне ўлады капіталізму, зьнішчэньне ўсякай эксплёатацыі і ўціску і ўстанаўленьне сацыялістычнага грамадзтва. Перад тварам гэтай найвялікшай місіі пралетарыяту Маркс і Энгельс выкінулі інтэрнацыянальны заклік: „Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся!“.

«Аб'яднаныя дзеяньні, прынамсі, цывілізаваных краін, зьяўляюцца аднэй з першых умоў яго вызваленьня»—пісалі Маркс і Энгельс у „Камуністычным маніфэсьце“. У поўнай згодзе з Марксам Ленін падкрэсьліваў, што „капітал ёсьць сіла міжнародная. Каб яе перамагчы, патрэбен міжнародны саюз рабочых, міжнароднае братэрства іх“.

Вучэньне Маркса і Энгельса ў галіне нацыянальнай палітыкі зьяўляецца найвялікшым узорам непрымірымай партыйнай барацьбы за прынцыпы пралетарскага інтэрнацыяналізму і сацыялізму. У буржуазнай рэвалюцыі 1848—49 г. г. Маркс і Энгельс выступаюць як прадстаўнікі навуковага камунізму, як правадыры і тэарэтыкі пралетарыяту. Барацьбу пралетарыяту ў буржуазнай рэвалюцыі яны разглядалі пад кутом гледжаньня рэвалюцыйнай барацьбы за зьвяржэньне буржуазіі. Абвяшчаючы і пасьлядоўна праводзячы карэнны прынцып пралетарскага інтэрнацыяналізму і сацыялізму, Маркс і Энгельс мелі на ўвазе перш за ўсё інтарэсы клясавай барацьбы пралетарыяту. Выходзячы з інтарэсаў рэвалюцыйнага руху нямецкіх рабочых, Маркс патрабаваў абвяшчэньня і ажыцьцяўленьня нацыянальнай незалежнасьці народаў, якія ўціскаюцца Германіяй. Германія стане свабоднай у тэй меры, у якой яна дасьць свабоду суседнім народам»—пісаў Маркс на старонках «Новай рэйнскай газэты». „Інтэрнацыянальнае супрацоўніцтва магчыма толькі паміж роўнымі“—пісаў Энгельс у сваім лісьце да Каўцкага 7 лютага 1882 г.

Маркс і Энгельс на працягу ўсяго свайго жыцьця і дзейнасьці вялікую ўвагу аддавалі польскаму пытаньню, баронячы нацыянальную незалежнасьць рэвалюцыйнай Польшчы. Толькі высоўваючы такія патрабаваньні, Маркс і Энгельс сапраўды выхоўвалі нямецкіх рабочых у духу пралетарскага інтэрнацыяналізму. У гэтых жа мэтах Маркс патрабаваў у 1869 г. аддзяленьня Ірляндыі ад Англіі. Інтарэсы рэвалюцыі патрабавалі адстойваньня нацыянальнай незалежнасьці для Польшчы і выступленьня супроць нацыяналістычных рэакцыйных рухаў.

Маркс і Энгельс непрымірыма змагаліся супроць пруданістаў, якія «у імя дактрынэрскі зразумелай сацыяльнай рэвалюцыі» адмаўлялі нацыянальнае пытаньне, адмахваліся ад нацыянальных рухаў наогул і, у прыватнасьці, выступалі супроць нацыянальнай незалежнасьці Польшчы, скочваючыся ў абдымкі рускіх панславістаў. З нянавісьцю і палкасьцю пралетарскіх змагароў і вучоных рэвалюцыянэраў яны выкрывалі фальшыва-нацыянальны сьцяг рускіх і аўстрыйскіх пан-славістаў. Фантастычную агульна-славянскую нацыянальнасьць пан-славізм ставіў вышэй рэвалюцыі і з-за выдуманых агульна-славянскіх інтарэсаў пан-славісты аказаліся ў лягеры дэспатызму і рэакцыі.

Маркс і Энгельс выкрывалі мнімае адзінства славянскіх народаў,« машэньніцкі плян барацьбы за сусьветнае панаваньне» каленіяльнай палітыкі рускага царызму. Славеснаму і двуліцаму прызнаньню роўнапраўя і самавызначэньня нацый Маркс і Энгельс процістаўлялі рэвалюцыйны мэтад «аб'яднаньня эўрапейскіх народаў».

Змагаючыся за права нацый на самастойнае палітычнае існаваньне, Маркс і Энгельс не маглі падзяляць ілюзій дробнабуржуазных сацыялістаў і каўцкіянцаў аб мірным супрацоўніцтве нацый пры капіталізьме, аб адзінстве інтарэсаў буржуазіі і пралетарыяту. Маркс і Энгельс выходзілі з асноўнага свайго палажэньня аб дзьвёх процілеглых нацыях у кожнай нацыі: „нацыі“ эксплёататараў і „нацыі“ эксплёатуемых. Нацыянальнае прыгнечаньне зьяўляецца неадлучнай уласьцівасьцю капіталізму. Поўнае зьнішчэньне нацыянальнага ўціску магчыма толькі ў працэсе пралетарскай рэвалюцыі. „У тэй жа ступені, у якой будзе зьнішчана эксплёатацыя аднаго індывідыума другім, будзе зьнішчана і эксплёатацыя аднэй нацыі другой. Разам з процілегласьцю клясаў унутры нацыі адпадуць і варожыя адносіны нацый адна да другой“ («Камуністычны маніфэст»).

Пры капіталізьме «рабочыя ня маюць бацькаўшчыны».

Буржуазныя тэарэтыкі ў поўным кантакце з рэвізіяністамі і нацыянал-апартуністамі ўсіх масьцей усімі сіламі і сродкамі імкнуцца абвергнуць гэта палажэньне «Камуністычнага маніфэсту». Вернымі апалёгэтамі буржуазнага шавінізму выступаюць ворагі камунізму, як Ота Баўэр, які азначае нацыю, як агульнасьць нацыянальнага характару, створаную на глебе агульнасьці лёсу народу; або Каўцкі, які азначае нацыю як агульнасьць мовы. Сацыял-фашысты імкнуцца ператварыць паняцьце нацыі ў зьявішча культурна-духоўнага, і «адасобіць нацыянальнае пытаньне ад палітыкі і замкнуць яго ў рамкі культурна-асьветных пытаньняў» (Сталін).

І тэорыя Каўцкага і тэорыя Баўэ нацыянальным пытаньні аднолькава маюц тай абвергнуць тэзіс Маркса аб дзьвёх на у кожнай нацыі, з тым, каб затушаваць прымірымасьць клясавых антаганізмаў капіталізьме і ўгрунтаваць супрацоўніцтва жуазіі і пралетарыяту і лёзунг абароны рыялістычнай бацькаўшчыны.

Заваяваўшы сабе палітычнае панав пралетарыят узьнімаецца да «становішча цыянальнай клясы, канстытуецца як на гэта значыць, становіцца клясай, якая стаіць адзіным фронтам супроць пану клясы буржуазіі, прадстаўляе сапраўдны рэнныя інтарэсы большасьці нацый і рацьбе з капіталізмам і ў будаўніцтве с лізму, выяўляе ўсе свае нацыянальныя чыя рэвалюцыйныя асаблівасьці

Пры сусьветным камунізьме нацыі адам зьнішчыцца нацыянальная разьмежавана адпадуць нацыянальныя адрозьненьні. Але цэс адміраньня нацый будзе ісьці не шляху «адмены» нацый, або асыміляцыі, тоўнае паглынаньне дробных нацый як будзь буйнай нацыяй. Маркс нястомна зм ся ў Інтэрнацыянале з пагардліва-пана па сутнасьці шавіністычнымі, тэорыямі п вістаў, якія абвяшчалі ўсякую нацыянальна і самую нацыю ўстарэлымі забабонамі. У лісьце 20 ліпеня 1866 г., перадаючы Энг спрэчкі ў савеце Інтэрнацыяналу па пыт аб нацыянальнасьцях, Маркс пісаў: «Анг вельмі сьмяяліся, калі я пачаў сваю п з таго, што наш прыяцель Ляфарг і скасаваўшы нацыянальнасьці, зварачаец нас на французскай мове, г. зн. на якую 9/10 аўдыторыі не разумелі. Дале ўказаў, што ён зусім бесьсьвядома пад а леньнем нацыянальнасьці разумеў, як ві іх растварэньне ва ўзорнай французскай на

Рэвізіяніцкая сутнасьць II Інтэрнацы ў галіне нацыянальнага пытаньня ў тым ключаецца, што яны адкінулі Марксаў пры пралетарскага інтэрнацыяналізму, падмян яго буржуазнымі прынцыпамі нацыяна

Толькі ленінізм аднавіў прынцыпы на нальнай палітыкі марксызму і разьвіў і лей дастасоўна да эпохі імпэрыялізму і п тарскіх рэвалюцый. Нацыянальная палі рускіх бальшавікоў мае вялікае міжнар значэньне, зьяўляецца ўзорам палітыкі, тэгіі і тактыкі для ўсіх камуністычных тый. Яе плёны ў Савецкай краіне рэвалю візуюць працоўныя масы прыгнечаных н нальнасьцяй усяго сьвету, узьнімаюць н рацьбу супроць імпэрыялізму.

У сваім адказе на запытаньне амэр скай дэлегацыі аб тым, што новага ўнё ні ў вучэньне марксызму, тав. Сталін заў: «Маркс і Энгельс, аналізуючы ў сво падзеі ў Ірляндыі, у Індыі, у Кітаі, у кр цэнтральнай Эўропы, у Польшчы і Вэнгр далі асноўныя, адпраўныя ідэі па нацыяна каленіяльным пытаньні. Ленін у сваіх п базаваўся на гэтых ідэях. Новае ў Лен гэтай галіне заключаецца ў тым, а) ён сабраў у адно гэтыя ідэі, у стр сыстэму поглядаў аб янальна-каленіяльных рэвалюцыях у імпэрыялізму; б) зьвязаў нацыянальна-ка яльнае пытаньне з пытаньнем аб зьвярж імпэрыялізму; в) абвясьціў нацыянальна- ніяльнае пытаньне сустаўной часткай агу га пытаньня аб міжнароднай пралета рэвалюцыі».

Верны вучань і прадаўжальнік справы Л т. Сталін далей разьвіў марксыцка-ленін тэорыю нацыянальна-каленіяльнага пыта

Т. Сталіным далей распрацавана пытан саюзьніках і рэзэрвах сацыяльнай рэвал

«Ленінізм давёў—пісаў Сталін,—а імп лісцкая вайна і рэвалюцыя ў Расіі пац дзілі, што нацыянальнае пытаньне можа вырашана толькі ў сувязі і на глебе п тарскай рэвалюцыі, што шлях перамогі люцыі на Захадзе праходзіць праз рэвалю ны саюз з вызваленчым рухам каленій лежных краін супроць імпэрыялізму. На нальнае пытаньне ёсьць частка агул пытаньня аб пралетарскай рэвалюцыі, ч пытаньня аб дыктатуры пралетарыяту».

Пад непасрэдным кіраўніцтвам прав нашай партыі тав. Сталіна партыя пабуд «нячуваны ў сьвеце інтэрнацыянальны нак, які завецца СССР» (Сталін).

Свабодны саюз вызваленых нацыяналь цяй зьяўляецца найвялікшай прыцягальна лай для працоўных мас прыгнечаных на нальнасьцяй усходу, узьнімае іх на бар супроць драпежніцкага рэакцыйнага пр шэньня імпэрыялізмам.

Тав. Сталіным бліскуча распрацаваны таньні нацыянальна-культурнага будаўн пры дыктатуры пралетарыяту і ленінскай ба бы на два фронты ў нацыянальным пыта

XVII партыйнай канфэрэнцыяй ў г нацыянальнага пытаньня пастаўлена зжываньня фактычнай няроўнасьці па цыямі, як спадчыны царска-каленіяльнага жыму. Гэта патрабуе ад партыі і Сав улады ўзмацненьня барацьбы з клясава жымі буржуазна-нацыялістычнымі элемэнт іх агентамі.

Узмацненьне магутнасьці Савецкага с выклікае актывізацыю разгромленых і выб з эканамічнай каляіны буржуазна-нацыяналіс ных кулацкіх рэштак у Беларусі, на Укр у Сярэдняй Азіі, Казакстане і г. д.

Вялікадзяржаўны ўхіл зьяўляецца гало небясьпекай у нацыянальным пытаньні. часамі ўхіл да мясцовага нацыяналізму ў ных раёнах і на паасобных вучастках наб асаблівую надзённасьць. Клясава-варожыя, тысавецкія эсэраўскія, нацыянал-дэмакраты і бундаўскія элемэнты, выступаючы пад ф шыва-нацыянальным сьцягам, прабуюць біць інтэрнацыянальны фронт працоўных Савецкага саюзу, сарваць сацыялістычн даўніцтва і такім чынам рэстаўраваць азныя парадкі, аднавіць сацыяльнае і на нальнае ярмо працоўных мас. Непрымір бальшавіцкая барацьба за лінію партыі ў цыянальным пытаньні супроць усіх і ўсял ад яе адхіленьняў зьяўляецца зарукай да шых перамог ленінскай нацыянальнай палі кі. Гэтаму вучыць нас марксызм-ленінізм.

СССР—ударная брыгада сусьветнага пралетарыяту.

Уся наша работа, наша барацьба за ажыцьцяўленьне плянаў вялікіх работ па будаўніцтву сацыялізму, зьяўляючыся выкананьнем нашага доўгу перад сусьветнай рэвалюцыяй, павінна праходзіць пад сьцягам пралетарскага інтэрнацыяналізму.

Шчыльней рады МОПР.

18-га сакавіка—дзень Парыскай Камуны і дзень МОПР—свой дзесяцігадовы юбілей сустракае з вялізарнымі перамогамі. [illegible] за сусьветную пралетарскую рэвалюцыю сёньня МОПР займае пачэсны [illegible] вучасткаў. МОПР на парозе другога [illegible] свайго існаваньня зьяўляецца масавай баявой рэвалюцыйнай арганізацыяй.

МОПР Савецкай Беларусі—фарпост Усходу [illegible] па пабудове сацыялізму [illegible] лінію партыі [illegible] грамадзкую сілу, згуртаваўшы ў сваіх радах [illegible] для палітвязьняў [illegible] міжнароднай пралетарскай салідарнасьці.

МОПР БССР правёў рад інтэрнацыянальных кампаній: барацьба за вызваленьне вязьняў [illegible], кампанія супроць разгрому ТБШ, за вызваленьне тав. Таршкевіча, кампанія зімовай дапамогі і рад іншых інтэрнацыянальных кампаній, у якіх прымалі ўдзел самыя шырокія масы працоўных Савецкай Беларусі. Масавыя кампаніі МОПР ня толькі арганізацыйна ўмацавалі рады МОПР, але мабілізавалі мопраўцаў на яшчэ большае [illegible] сацыялістычнага будаўніцтва.

У усіх гаспадарча-палітычных кампаніях, у ударнай работе МОПР, наібольш шырокі масы [illegible] «3-га, рашаючага» году [illegible] сацыялістычнага будаўніцтва. Так, напрыклад, на 1932 год [illegible] падпісак на пазыку і 4.068 тыс. руб. [illegible] МОПР—бальшавіцкаму сусьветнага пралетарыяту.

[illegible] масавай работы па разгортваньню

і прапагандзе інтэрнацыянальнага значэньня сацыялістычнага будаўніцтва і ідэй міжнароднай пралетарскай салідарнасьці працоўных. МОПР БССР за 10 год сабраў 2.300 тысяч рублёў матэр'яльнай дапамогі барацьбітам рэвалюцыі, што сьведчыць пра бязьмежную адданасьць працоўных Савецкай Беларусі справе дапамогі палоньнікам капіталу. Фінансавыя паступленьні МОПР з кожным годам усё больш і больш узрастаюць.

У дзень 18 сакавіка яшчэ больш мабілізуем мопраўцаў на змаганьне за генеральную лінію партыі, за ўзмацненьне міжнароднай салідарнасьці [illegible] усёй МОПР-арганізацыі і асабліва нізавой ячэйкі, як асноўнага і галоўнага зьвяна, на палепшаньне інтэрнацыянальна-выхаваўчай работы МОПР, [illegible] увагу на рост радоў МОПР і перабудову яго фінансавай работы на аснове своечасовага збору членскіх узносаў і шэфскага грывеніка. Усё гэта мы павінны [illegible] з канкрэтнымі задачамі сацыялістычнага будаўніцтва, з выкананьнем народна-гаспадарчага пляну 1933 году, [illegible] сяўбы, [illegible] МОПР [illegible] да веснавой сяўбы [illegible] імя МОПР і ахвяр белага тэрору.

Яшчэ больш узмоцнім сыстэматычную інтэрнацыянальную сувязь з палітвязьнямі і зарубежнымі братэрскімі арганізацыямі дапамогі барацьбітам рэвалюцыі.

Бальшавіцкімі перамогамі сустрэнем 6-ты пленум ЦК МОПР БССР, які склікаецца 23-га сакавіка ў Магілёве. Давядзем да кожнага члена МОПР рашэньні сусьветнага кангрэсу МОПР.

Пад кіраўніцтвам ленінскай партыі і правадыра т. Сталіна, на аснове сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, МОПР-арганізацыі БССР справяцца з задачамі, якія перад імі стаяць [illegible] за сусьветную пралетарскую рэвалюцыю.

(БелТА).

Мопраўцы, раўняйцеся па перадавіках.

Ячэйка МОПР камтрэсту па-баявому разгарнула рашэньні сусьветнага кангрэсу МОПР. Ячэйка, [illegible] масавай работай, дабілася ўцягненьня ў свае рады 90 проц. рабочых і служачых, акуратна ўплачваюць членскія ўзносы і шэфскі грывенік за 1932 год і першы квартал 1933 г.

Брыгада МОПР і асобныя ўдарнікі трамваю імя МОПР на падставе разгортваньня масава-інтэрнацыянальнага выхаваньня перавыканалі [illegible] прамфінплян на 103,9 проц.

Заданьне па зімовай кампаніі дапамогі ячэйка МОПР камтрэсту выканала на 300 проц. Ячэйка праводзіць вялікую работу па распаўсюджаньню мопраўскай літаратуры, выпісвае 50 экзэмпляраў часопісаў МОПР. [illegible] з палітвязьнямі шэфскай турмы, з якімі ячэйка трымае сувязь праз лісты.

Да дню МОПР—дню Парыскай камуны ячэйка з гонарам рапартуе аб [illegible] дасягненьнях і абавязуецца яшчэ больш [illegible] работу [illegible] «Асінаўка» [illegible], куды зараз дасылае мопраўская брыгада ў дапамогу па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы. Ячэйка выклікае на [illegible] ячэйку МОПР Віцебску [illegible] да пленуму ЦК МОПР БССР.

Ня горш разгарнулі работу ячэйкі пры заводзе «Чырвоны мэталіст», фабрыках «Праф-інтэрн» і «Прагрэс».

Гэтыя ячэйкі павінны [illegible] сваю работу [illegible].

Яны не дапамагаюць змагарам за сусьветную рэвалюцыю.

Ахстас мопраўская арганізацыя пры «Саюз-трансе»,—там работа зусім заняпала. Ячэйка амаль нічым недапамагла барацьбітам рэвалюцыі. Партыйная ячэйка і мясцком зусім ня цікавяцца гэтай работай, а кіраўнікі ячэйкі МОПР—Гладкоў і Шаўскі бязьдзейнічаюць.

Ячэйкі МОПР першага, другога, чацьвёртага і пятага аддзяленьняў міліцыі і Белгандлю —напярэдадні занясеньня на чорную дошку за нічым не апраўдваемую бязьдзейнасьць.

Інтэрнацыянальную сувязь—на вышэйшую ступень.

Інтэрнацыянальная сувязь ячэек МОПР прадпрыемстваў і калгасаў з падшэфнымі турмамі, ... [illegible] Віцебшчыне ... [illegible] «Чырвоны мэталіст», «Сьцяг індустрыялізацыі», ... калгасы «1-га мая», імя Молатава і Ланцуцкага ... [illegible]

Гэты факт, што за 1932 год МОПР-арганізацыі Віцебску было даслана ў падшэфныя турмы толькі каля 40 лістоў, паказвае, што мы недастаткова ўдзяляем увагі вучастку інтэрнацыянальнай сувязі, што нізавыя МОПР-ячэйкі на прадпрыемствах і ў калгасах слаба вядуць ... [illegible]

Гэты праблем патрэбна ахвярна ... [illegible] на вышэйшую ступень ... [illegible] будзем выконваць заветы парыскіх камунараў.

М.

Ударна правесьці бальшавіцкую сяўбу.

Ячэйкі МОПР калгасаў Рудніцкага, Старасельскага, Байкоўскага, Сялецкага сельсаветаў [illegible] на 62-й гадавіне Парыскай камуны, правялі значную работу па [illegible] калгасьнікаў на ўдарную падрыхтоўку да веснавой сяўбы.

У калгасах імя МОПР і імя Ланцуцкага створаны спэцыяльныя мопраўскія ўдарныя брыгады па ачыстцы насеньня і рамонту інвентару.

Юныя прыхільнікі МОПР: 6 і 25 вясковых школ мабілізаваліся на збор попелу, аб'яднаўшы ў ударныя брыгады.

[illegible] МОПР павінны [illegible] 6 брыгадзіраў у дапамогу [illegible] ячэйкам. Але [illegible] ячэйкі МОПР мабілізоўваць калгасныя масы і на ўдарнае правядзеньне першай вясны другой сацыялістычнай пяцігодкі. Толькі па канкрэтных рэзультатах на фронце бальшавіцкай сяўбы будзе вымярацца масава-выхаваўчая інтэрнацыянальная работа кожнай нізавой ячэйкі МОПР.

Новажэнец.

ЛІСТЫ З-ЗА ГРАНІЦЫ.

АХВЯРЫ КАПІТАЛІСТЫЧНАГА „ПРОСПЕРИТИ“.

ПАШЦ (ПАЎНОЧНА АМЭРЫКАНСКІЯ ЗЛУЧАНЫЯ ШТАТЫ).

„Я РАДУЮСЯ ВАШЫМ ПОСЬПЕХАМ, ТАВАРЫШЫ КАЛГАСЬНІКІ“.

(Ліст дробнага фэрмера з Пэбло).

Я арандую 20 тэктараў зямлі ў мясцовага кулака і ледзь зводжу канцы з канцамі. Крызіс і беспрацоўе нанесьлі ўсім нам страшэнны ўдар. На палёх плантацыі дзялі Арканзаса [illegible] ляжыць ня ўбранымі [illegible] на сельска-гаспадарчыя прадукты за гэты год [illegible] ... скупіце сельгасплён за грошы. У некаторых мясцовасьцях [illegible] атрымаць на агародах [illegible] з беспрацоўных гораду няма грошай, каб купіць.

Сёлета дзесяткі тысяч фэрм былі праданы за даўгі банкам і прыватным капіталістам. Фэрмераў з сем'ямі выкідаюць на вуліцу. У лясох, каля рачак вы можаце ўбачыць тысячы зямлянак і шалашоў. Там жывуць беспрацоўныя—фэрмеры і рабочыя. Яны займаюцца рыбнай лоўляй і паляваньнем і жывуць упрогаладзь. Радка каму ўдаецца час-ад-часу атрымаць

работу ў багатага фэрмера за 10 цэнтаў (20 капеек) у дзень.

На днях я быў у горадзе Дэтройце штату Мічыган. Горад зусім замёр. Заводы Форда не працуюць. Дамы, у якіх жылі рабочыя, пустуюць. Беспрацоўныя рабочыя не маюць ўтулку, дзе правесьці ноч. [illegible] жывуць на гарадах у шалашах.

У Злучаных Штатах Амэрыкі, паводле афіцыйных даных, налічваецца 16 мільёнаў беспрацоўных. Многія сямейнікі [illegible] ... ў станоўішча пачэсьнікаў. Я гэтаму ня веру. [illegible] капіталіст, як і ранейшы прэзыдэнт Гувер, а ад такіх пакоў добрага ня чакай.

Я радуюся вашым посьпехам, таварышы калгасьнікі, і шлю палкае прывітаньне ўсім працоўным калгасьнікам Савецкага саюзу.

Стронг.

„МЫ ПРЫКЛАДЗЕМ УСЕ НАШЫ СІЛЫ НА ТОЕ, КАБ І МЫ ЖЫЛІ Ў САВЕЦКАЙ ГЕРМАНІІ“.

ДАРАГАЯ ТАВАРКІ!

Некалькі месяцаў таму назад адна з нашых таварак нанесла візыт у пралетарскую краіну. Яна прыехала назад поўнай глыбокіх уражаньняў [illegible] аб тым, як працоўныя [illegible] будуюць нашае [illegible]. Зробленая ёю падарожжа [illegible] ўзмацніла [illegible] мы пачалі разумець [illegible] жывём у Германіі ў [illegible] ...

Там больш вялікіх [illegible] з [illegible], як [illegible] падрабязна [illegible], [illegible] працоўныя на [illegible] і [illegible] мы ведаем [illegible] таксама, што [illegible] нямецкія працоўныя цяжкасьці і прыносіць гераічныя ахвяры для таго, каб пабудаваць новы сацыялістычны сьвет. Вы можаце лёгка сабе ўявіць, з якім аграмадным інтарэсам мы прагнемся пачуць аб тым, як разгортваецца ваша жыцьцё.

Пішэце нам, калі ласка, аб гэтым.

Нам, некалькім жанчынам, пераважна хатнім гаспадыням, далучыўшымся да жаночага актыву чырвонай дапамогі, вельмі хацелася-б ведаць пра тое, як у вас вырашана жаночае пытаньне. З 8—10 жанчын, што складаюць нашу групу, толькі ў аднэй муж яшчэ мае работу. Беспрацоўныя атрымліваюць каля 6 марак (марка—46 кап.) у тыдзень на двох. Калі пры

[illegible] абарот [illegible] якой зьверскай жорсткасьцю дзяржава, інакш кажучы капіталізм, прыдушае малейшы пратэст рабочае клясы. У данны момант 9.000 нашых лепшых таварышоў пакутваюць у турмах і на катарзе (зараз гэтая лічба перавысіла за 20000.—РЭД). Кожны дзень клясавыя судзьдзі судзяць нашых рабочых. Наша газэта „Ротэ Фанэ“ вельмі часта падпадае пад забарону і на шмат тыдняў (урадам Гітлера „Ротэ Фанэ“ забаронена да 25-га жніўня.—РЭД) У сучасны момант надоўга забаронены і адкрытыя сходы. Усе партыі, за выключэньнем кампартыі, маюць права выступаць перад мікрафонам. Кожнаму занятому яшчэ на прадпрыемстве пралетару пагражае звальненьне за малейшае супраціўленьне.

Цяпер вы разумееце, чаму існуючыя ў Германіі ўмовы так доўга застаюцца бяз зьмены. Але, ня гледзячы на ўсё гэта, мы поўны надзеяй на тое, што нам хутка ўдасца атрымаць перамогу, бо падзеі апошняга часу сьведчаць аб тым, што рабочая кляса зноў уступіла на шлях рэвалюцыйнай барацьбы.

Дарагія таварышы, на сёньня досыць. У наступны раз мы адкажам на ўсе цікавячыя вас пытаньні. Пішэце нам аб усім, што вас цікавіць.

Мы прыкладзем усе нашы сілы, каб і мы жылі ў Савецкай Германіі, дзе кожны чалавек будзе мець хлеб і работу. Запэўніваем вас, што будзем выступаць супроць усялякага паклёпу на Савецкі Саюз, які зьяўляецца і н а ш а й бацькаўшчынай.

Праз м я ж у прывітаем вас гучным „Рот Фронт“!

Прымеце ад нас шчырае баявое прывітаньне:

Жаночы актыў германскай чырвонай дапамогі—мясцовая група, Бэрлін.

СВАБОДУ ВЯЗЬНЯМ СКОТСБОРО!

Амэрыканскія капіталісты пад націскам мільёнаў працоўных усяго сьвету вымушаны былі пайсьці на перагляд справы вязняў Скотсборо. Каты Алабамы, якія паслалі юнакоў Скотсборо на электрычнае крэсла, зноў ствараюць вакол гэтага працэсу атмасфэру суда Лінча

Рабочыя, работніцы, калгасьнікі і калгасьніцы, інжынэры, тэхнікі, вучоныя, мастакі, пісьменьнікі, пралетарскае студэнцтва, служачыя, саматужнікі і ўсе працоўныя Савецкага Саюзу! Магутны голас пратэсту працоўных усяго сьвету ўжо адзін раз спыніў выкананьне сьмяротнага прысуду над вязьнямі Скотсборо. Але небясьпека пакараньня і лінчаваньня ня мінула.

Суд перанесены ў той жа штат Алабама, у гарадок Дэкатура.

Узьнімайце яшчэ вышэй баявы сьцяг пратэсту супроць юстыцыі Лінча, супроць клясавай расправы з рэвалюцыйнымі рабочымі, супроць разгулу „цывілізаваных“ катаў і распальшчыкаў расавай нянавісьці.

У адказ на шалёны белы тэрор у краінах капіталу, аб'яднаемся пад сьцягамі МОПР для справы дапамогі барацьбітом рэвалюцыі. Павысім рэвалюцыйную пільнасьць да ворагаў сацыялістычнага будаўніцтва!

Па-бальшавіцку правядзем на калгасных палёх першую вясну другой пяцігодкі. Выканаем народна гаспадарчы плян першага кварталу!

Прэч рукі фашысцкіх турэмшчыкаў ад барацьбітоў пралетарскай рэвалюцыі!

Няхай жыве міжнародная клясавая салідарнасьць працоўных!

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ МОПР СССР.

Міндлін, Зарубежны, Фляўменбаум.

Будзем у першых радох баявых інтэрнацыяналістаў.

С ё н ь н я адзначаецца дзесяцігадовы юбілей сусьветнага дню МОПР. З 1923 году 18 сакавіка стала днём міжнароднага выступленьня працоўных мас для «дапамогі тым рэвалюцыйным барацьбітом, што пакутваюць у турмах, казематах і дыфэнзывах і [illegible], якія праследуюцца буржуазіяй» (з адозвы Цэнтральнага бюро МОПР).

Зараз, калі пагроза новай інтэрвэнцыі імпэрыялістаў супроць СССР узмацняецца, калі сучасны фашысцкі тэрор (Нямеччына, Польшча, Румынія, Італія і інш.) паталляе ў крыві лепшых барацьбітоў за завяршэньне справы Парыскай Камуны, за сусьветны Кастрычнік, роля МОПР набывае асаблівае значэньне.

Віцебская арганізацыя МОПР на працягу [illegible]-мі год свайго існаваньня актыўна дапамагае як маральна, так і матар'яльна барацьбітом рэвалюцыі і іх сем'ям. Толькі за адзін 1932 год віцебская арганізацыя пераслала палітвязьням сваіх падшэфных турмаў 85 тысяч рублёў.

Не абмяжоўваючыся дасылкай грошай, наша арганізацыя заўсёды своечасова ўключалася ў праводзімыя кампаніі пратэсту супроць разгулу белага тэрору, за вызваленьне палоньнікаў капіталу (масавыя мітынгі—пратэсты за вызваленьне т. т. Ланцуцкага, Макса Гельца, [illegible]шкевіча, Сакка і Ванцэцці, вязьняў Скотсборо і інш.).

Праз шырокае асьвятленьне і растлумачэньне жыцьця і барацьбы палітвязьняў, рэжыму турм, дасылку лістоў і г. д МОПР-арганізацыя яшчэ больш умацавала міжнародную пралетарскую салідарнасьць, інтэрнацыянальную сувязь.

Ставячы ва главу вугла інтэрнацыянальнае выхаваньне, МОПР-арганізацыі Віцебшчыны праводзяць цэлы рад масавых інтэрнацыянальных вечароў, зьлётаў з выступленьнем прадстаўнікоў сэкцый Камінтэрну. Асабліва заслугоўваюць увагі праводзімыя гаркомам МОПР канфэрэнцыі працоўных нацменшасьцяў, на якіх ставіліся пытаньні ленінскай нацыянальнай палітыкі, яе інтэрнацыянальнага зьместу.

Распаўсюджваньне масавай МОПР-літаратуры на розных мовах нацменшасьцяй значна садзейнічае ўкараненьню ў шырокія масы працоўных ідэі пралетарскага інтэрнацыяналізму (за апошнія два гады распаўсюджана звыш 70 тысяч брашур, акрамя часопісаў «Інтэрнацыянальны маяк» і „Спутнік мопраўца“).

Пэрыядычнае асьвятленьне мопработы ў друку, арганізацыя мопркуткоў, дошак бягучых падзей, выставак і г. д., шырокае асьвятленьне клясавай барацьбы за рубяжом, разгулу белага тэрору, яшчэ больш мабілізоўвае працоўных на выкананьне пастаўленых перад МОПР задач.

Віцебскія мопраўцы зразумелі, што сацбудаўніцтва СССР ёсьць інтэрнацыянальная пралетарская справа, рэвалюцыянізуючая працоўныя масы капіталістычных краін на змаганьне за сусьветны Кастрычнік. Рад мопраўскіх ударных брыгад на заводзе «Чырвоны мэталіст», фабрыцы „Сьцяг індустрыялізацыі“, камтрэсьце, у калгасах імя МОПР, імя Ланцуцкага і інш. сваімі ўзорнымі паказчыкамі ў барацьбе за выкананьне плянаў з усёй яскравасьцю гэта падцьвярджаюць.

Асабліва праявіла сябе мопрарганізацыя Віцебску ў пазыковым паходзе. Сіламі мопраўцаў было рэалізавана сярод неарганізаванага насельніцтва гораду, сярод аднаасобнікаў і калгасьнікаў звыш як на 800 тысяч рублёў пазыкі «4-ы завяршальны» за наяўны разьлік, за што віцебская арганізацыя атрымала пераходны сьцяг ЦК МОПР БССР. Рад мопраўцаў былі прэміяваны.

Удзел МОПР у сацбудаўніцтве выразіўся таксама ў дасылцы МОПР-ударных брыгад у часе сяўбы, уборкі, прапалкі, і зараз, у часе падрыхтоўкі да першай бальшавіцкай вясны другой пяцігодкі (паслана 5 брыгад). На прыкладзе мінулага году, вядзецца падрыхтоўчая работа па арганізацыі засеву звыш пляну МОПР—га ў карысьць палітвязьняў падшэфных турмаў (у мінулым годзе было засеяна 30 га).

МОПР-арганізацыя праводзіць значную работу ў галіне інтэрнацыянальнага выхаваньня дзяцей. 12.500 юных прыхільнікаў МОПР прымаюць актыўны ўдзел у арганізацыі дапамогі дзецям палітвязьняў капіталістычных турмаў. За апошні час рад юных прыхільнікаў МОПР зьвязаліся з рэвалюцыйнымі дзіцячымі арганізацыямі за мяжой, дасылаюць ім лісты, вядуць у школах гутаркі аб рэвалюцыйным змаганьні дзяцей рабочых і сялян за сусьветны Кастрычнік.

Можна прывесьці яшчэ рад паказчыкаў, характарызуючых дасягненьні ў паасобных галінах работы МОПР.

Аднак, ня гледзячы на дасягнутыя посьпехі, мы яшчэ маем адставаньне ў вырашэньні вузлавых задач МОПР.

Мы ўсё яшчэ недастаткова вядзем барацьбу за няўхільнае ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі, барацьбу з вялікадзяржаўным шавінізмам, як галоўнай небясьпекай, з контррэвалюцыйным нацдэмакратызмам, які за апошні час узмацніў сваю актыўнасьць, з ухіламі ў бок мясцовага шавінізму, з усімі тымі элемэнтамі, якія пад фальшыва-нацыянальным сьцягам праводзяць сваю шкодную дзейнасьць. Мы яшчэ недастаткова змагаемся ЗА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫ зьмест ленінскай нацыянальнай палітыкі.

На аснове рашэньняў сусьветнага кангрэсу МОПР, зараз праходзіць карэнная перабудова нашай фінансавай работы. Кангрэс МОПР даў чоткае паказаньне, што асноўным відам матар'яльнай дапамогі барацьбітам рэвалюцыі зьяўляецца збор членскіх узносаў і шэфскі грывенік. Вось іменна на гэтым вучастку ў нас маецца вялізарны прарыў. За першыя два з паловай месяцы 1933 году мы выканалі заданьне па зборы членскіх узносаў усяго толькі на 60 проц.

Гарадзкія МОПР-арганізацыі ўсё яшчэ слаба праводзяць шэфскую работу ў сваіх падшэфных калгасах і сельсаветах. Між тым, арганізацыйнае ўмацаваньне вясковых ячэек МОПР, мабілізацыя іх на своечасовую падрыхтоўку да бальшавіцкай сяўбы—зьяўляецца аднэй з нашых асноўных задач.

За апошні час значна паслабла МОПР-работа на буйнейшых прадпрыемствах Віцебшчыны: на «Сьцягу індустрыялізацыі», панчошнай імя Клары Цэткін, лесазаводзе імя „Правды“, інструмэнтальна-мэблявай і інш. Зусім слаба вядзецца работа з актывам, стварыўся вялікі прарыў у зборы членскіх узносаў і шэфскага грывеніка. Інтэрнацыянальна-выхаваўчая работа ў гэтых арганізацыях таксама значна паслабла. Усё гэта зьяўляецца рэзультатам адсутнасьці пэрсанальнай адказнасьці за даручаную работу. Партыйныя, прафсаюзныя і камсамольскія арганізацыі вышэйпаказаных заводаў і фабрык, ня прымаюць ніякіх мер для ажыўленьня МОПР-работы на сваім прадпрыемстве.

Нельга абыйсьці міма таго факту, што дэталёвае абгаварэньне рашэньняў сусьветнага кангрэсу МОПР і давядзеньне іх да шырокіх працоўных мас у большасьці прадпрыемстваў яшчэ не распачата, як належыць. Маса мопраўцаў слаба мабілізавана на практычнае выкананьне рашэньняў сусьветнага кангрэсу. Зусім слабы адбітак знайшлі гэтыя рашэньні ў большасьці вясковых ячэек МОПР. Гэты прарыў павінен быць у чым-бы то ні стала ліквідаваны.

На падставе баявых рашэньняў сусьветнага кангрэсу МОПР, шляхам разгортваньня сацспаборніцтва і ўдарніцтва, мы павінны ў самы бліжэйшы тэрмін усю нашу работу пераключыць на сапраўдныя бальшавіцкія ўдарныя рэйкі. Як асноўныя задачы на самы бліжэйшы пэрыяд, мы ставім перад сабой:

Узмацніць дапамогу палоньнікам капіталу, узмацніць інтэрнацыянальную сувязь нашых мопраўцаў з зарубежнымі сэкцыямі МОПР.

Забясьпечыць далейшы рост радоў МОПР, галоўным чынам за лік калгасьнікаў, працоўных аднаасобнікаў, неарганізаванага працоўнага насельніцтва гораду.

Узмацніць нашы сярэднія і нізавыя МОПР-зьвеньні, праводзіць штодзённую работу з упаўнаважанымі, зборшчыкамі членскіх узносаў, рэвкамісіямі, устанавіўшы пэрсанальную адказнасьць за МОПР-работу.

Перабудаваць фінансавую работу з такім разьлікам каб забясьпечыць своечасовы збор членскіх узносаў і шэфскага грывеніка,—асноўнага віду матар'яльнай дапамогі барацьбітам рэвалюцыі.

Аднэй з цэнтральнай задач гарадзкіх мопрарганізацый—неадкладна ўзяцца за наладжваньне сапраўднага шэфства над вясковымі ячэйкамі МОПР, дапамагчы ім па бальшавіцку падрыхтавацца да веснавой сяўбы.

У дзень 18 сакавіка мы яшчэ вышэй уздымем наш голас пратэсту супроць рыхтуючайся амэрыканскім капіталам крывавай расправы з 8-ю юнымі, ні ў чым непавіннымі нэграмі Скотсборо. Уздымем свой голас за поўнае іх вызваленьне, за вызваленьне ўсіх палоньнікаў капіталу.

У адказ за шалёны разгул фашысцкага тэрору ў Германіі, мы яшчэ больш узмацнім нашу пралетарскую салідарнасьць, працягнем братэрскую руку рэвалюцыянэрам, якія вядуць барацьбу не на жыцьцё, а на сьмерць з гітлераўскай бандай, за савецкую Германію.

У дзень МОПР мы яшчэ вышэй уздымем наш сьцяг пралетарскага інтэрнацыяналізму, будзем і надалей у першых радох баявых інтэрнацыяналістаў, барацьбітоў за сусьветную камуну.

СЕНЬНЯ — МАСАВЫ ПАХОД ЗА ПОПЕЛАМ.

НЕ ПАВІННА БЫЦЬ НІВОДНАЙ ПРАЦОЎНАЙ СЯМ'І ПА-ЗА ЎДЗЕЛАМ У ССЫПЦЫ ПОПЕЛУ — ГЭТАГА КАШТОЎНАГА ЎГНАЕНЬНЯ, ПАДВЫШАЮЧАГА ЎРАДЖАЙНАСЬЦЬ САЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ ПАЛЁЎ.

КАЛДАГАВОРНАЯ КАМПАНІЯ 1933 Г.

НА ФАБРЫЦЫ ІМЯ КІМ НЯ ВЫКОНВАЮЦЦА ЎМОВЫ КАЛДАГАВОРУ АБ ПАЛЕПШАНЬНІ ЯКАСЬЦІ ПРАДУКЦЫІ.

Панчошная імя КІМ.

„Мы па-стандарту ня можам работаць“,—так разважае адміністрацыя панчошнай.

Дрэнна стаіць справа з якасьцю прадукцыі на панчошнай фабрыцы імя КІМ. Увесь час паміж адміністрацыяй фабрыкі і базай „Саюзтрыкатаж“ ідуць спрэчкі наконт стандарту панчох. Калі тавараввед базы выяўляе бракаваныя панчохі (з дзіркамі, адну даўжэй другой, няроўныя барты, розных артыкулаў і інш.), то адміністрацыя фабрыкі на гэта кажа, што тавараввед моў «прычапляецца» і ніякім чынам не жадае ўрэгуляваць справу стандартызацыі панчох.

Нарэшце загадчык базы тав. Хазанаў зьвярнуўся ў «Саюзтрыкатаж», каб выслалі спэцыяліста для ўстанаўленьня правільнай стандартызацыі па якасных паказчыках гатовай прадукцыі. Прадстаўнік «Саюзтрыкатаж» тав. Арсеньева настойвала на тым, каб фабрыка прытрымлівалася стандарту. Але замест мабілізацыі работніц на палепшаньне якасьці прадукцыі, правільную сартыроўку панчох, лепшую афарбоўку, складаньне панчох і г. д., загадчык апаратурна-фарбарнага цэху тав. Левіна разважае: «Мы па стандарту работаць ня можам». Калі ж на склад прышоў тэхнарук фабрыкі Рабчык і яму паказалі наскі 310 артыкулу, якія па стандарту павінны мець 32, 33 сантымэтры, а маюць 28—29 сантым., ён адказаў: «Ну што там такое, калі не хапае 3—4 сантымэтры даўжыні наскоў. Стандарт—адно, а практыка—другое“. Вось як адносяцца да якасьці прадукцыі адказныя работнікі фабрыкі імя КІМ.

У цэхах таксама не вядзецца рашучая барацьба за якасьць. Фабком і цэхкомы ня толькі не ўзначальваюць барацьбу за якасьць, але зусім не займаюцца гэтым пытаньнем.

Калдагавор мінулага году, дзе адзначана, што фабрыка імя КІМ абавязалася даваць добраякасную прадукцыю, ня выкананы. Ня выкананы таму, што, з аднаго боку, адміністрацыя не жадала выконваць гэтыя пункты калдагавору і, з другога,—прафсаюзныя арганізацыі не правяралі ступень выкананьня ўмоў калдагавору ў галіне палепшаньня якасьці прадукцыі.

Рабкораўскі пост: Бас, Хазанаў, Арцем'ева.

Скабяная фабрыка.

Выправіць на хаду памылкі.

Да 8—9 сакавіка на фабрыцы зусім не была распачата работа па калдагаворнай кампаніі. У некаторых цэхох (мэханічны) падрыхтоўку пачалі толькі 11 сакавіка.

У выніку дрэннага інструктажу, работа самаправерачных брыгад не набыла патрэбнай палітычнай завостранасьці і дзелавітасьці. У актах брыгад, якія правяралі выкананьне асобных пунктаў калдагавору, ў той часьці актаў, дзе гаворыцца аб вялікай колькасьці браку, вялікім прастоі абсталяваньня і тэхнічных непаладках, не вызначаны процант гэтага браку, не ўказаны канкрэтныя вінаўнікі, таксама няма канкрэтных вінаўнікаў вялікіх прастояў абсталяваньня. Брыгады не арганізавалі збор рабочых прапаноў.

Неабходна на хаду выправіць дапушчаныя памылкі, надаць калдагаворнай кампаніі патрэбныя масавасьць, дзелавітасьць і палітычную завостранасьць.

А. І.
Н. М.

ГНОІ—ГЭТА ВЫСОКІ ЎРАДЖАЙ.

По прыкладу Ялагінскага сельсавету змагацца за высокі ўраджай.

ХОД ВЫВАЗКІ ГНОЮ і ЗБОРУ ПОПЕЛУ ПА КАЛГАСАХ НА 17-га САКАВІКА 1933 ГОДА.

(У працэнтах).

НАЗВА СЕЛЬСАВЕТАЎ	Вывезена гною	Сабрана попелу
Ялагінскі	87,9	90,6
Даўжанскі	73,3	57,2
Міхалеўскі	56,0	95,8
Шумілінскі	48,4	97,0
Машканскі	44,0	4,6
Мяшалеўскі	41,9	45,6
Віцебскі	40,2	34,3
Замастоцкі	39,1	18,0
Рудакоўскі	38,3	25,8
Бабініцкі	35,0	22,9
Старасельскі	34,3	40,8
Рудніцкі	31,8	62,2
В.-Лётчанскі	20,5	228,0
Бараўлянскі	19,9	80,0
Сялюцкі	15,3	16,4
У сярэднім	41,9	53,3

ЧОРНАЯ ДОШКА.

ЗАНОСЯЦЦА НА ЧОРНУЮ ДОШКУ СЕЛЬСАВЕТЫ:

ЗА ЗРЫЎ ВЫВАЗКІ ГНОЮ:

СЯЛЮЦКІ—старшыня сельсавету Яршоў, сакратар парт'ячэйкі Труханаў.

БАРАЎЛЯНСКІ — старшыня Куранаў, сакратар Швораб.

В.-ЛЕТЧАНСКІ — старшыня Когаль, сакратар Філевіч.

КАНДЫДАТАМІ НА ЧОРНУЮ ДОШКУ ЗАНОСЯЦЦА:

РУДНІЦКІ—старшыня сельсавету Міхееў, сакратар парт'ячэйкі Багданаў.

СТАРАСЕЛЬСКІ — старшыня Аржаноўскі, сакратар Саламонік.

ЗА ЗРЫЎ ЗБОРУ ПОПЕЛУ:

МАШКАНСКІ — старшыня сельсавету Данчанка, сакратар парт'ячэйкі Якушаў.

СЯЛЮЦКІ—старшыня Яршоў, сакратар Труханаў.

ЗАМАСТОЦКІ—старшыня Колатаў, сакратар Барсукоў.

КАНДЫДАТАМІ ЗАНОСЯЦЦА:

БАБІНІЦКІ — старшыня сельсавету Янушэвіч, сакратар парт'ячэйкі Міхайлаў.

РУДАКОЎСКІ — старшыня Кербель, сакратар Сьцяпанаў.

ФАШЫСЦКІ ТЭРОР У ГЕРМАН[ІІ]

«Партыі гаргулаўцаў не зламіць рэвалюцыйнай барацьбы перадавога апарату пралетараў.»

11.000 ПРАЛЕТАРАЎ ПАКУТВАЮЦЬ У ТУРМАХ.

Па ўсёй Германіі працягваюцца арышты, прасьледваньні і зьбіеньні камуністаў і рэвалюцыйных рабочых. Усяго ў Германіі арыштавана 11.000 рэвалюцыйных рабочых і работнікаў разумовай працы. Урад Цюрынгіі забараніў кампартыю і ўсе блізкія да яе арганізацыі, а таксама выбары фабзаўкомаў.

Аўстрыйскія газэты паведамляюць аб патрасаючых расправах фашыстаў з камуністамі.

Газэты пішуць, што ў нацыянал-сацыялістычных казармах Бэрліну фашысты ламаюць камуністам пальцы, выпытваючы адрасы. У казармах Хэйдэманштрасе (вуліца) валяюцца да поўсьмерці закатаваныя 135 камуністаў.

Ангельскія газэты таксама паведамляюць, што фашысты арыштоўваюць камуністаў як у дамах, так і на вуліцах, увозяць іх у свае казармы і там катуюць.

ФАШЫСЦКАЕ ХУЛІГАНЬНЁ ЗЬБІЛА САВЕЦКАГА ЎРАЧА.

Энэргічны пратэст савецкага паўпрэдзтва.

БЭРЛІН. 15 сакавіка уначы некалькі нацыянал-сацыялістычных штурмавікоў уварваліся ў кватэру савецкага грамадзяніна, вядомага ўрача-эндокрыналёга Ішлонскага.

Ня гледзячы на тое, што Ішлонскі прад'явіў свой пашпарт і што такім чынам налётчыкі ведалі, што яны маюць справу з грамадзянінам СССР, яны схапілі Ішлонскага, пацягнулі яго ў аўтамабіль і ўвезьлі ў раён Байсензэе ў дом, дзе зьмяшчаецца агульнажыцьцё „Госпіц фюр юнге мэнер“. Там Ішлонскага зьбілі кулакамі і жалезным біем.

Адзін з нацыянал-сацыялістаў, узяўшы ў Ішлонскага пашпарт, біў яго пашпартам па твару, заяўляючы, што яго б'юць за тое, што ён савецкі грамадзянін.

Затым Ішлонскага прывязалі ў пакоі да жалезнай краты, заявіўшы, што ён падлягае расстрэлу, і зрабілі ззаду тры стрэлы.

Пасьля гэтага Ішлонскаму было заяўлена, што расстрэльваць яго раздумалі і прапанавалі яму маўчаць аб тым, што з ім здарылася, пагразіўшы, што ў праціўным выпадку ён будзе застрэляны з-за кута.

Пашпарт Ішлонскаму не зьвярнулі, патрабаваўшы, каб ён у паўпрэдзтве заявіў, што пашпарт ён згубіў. Затым Ішлонскі на машыне быў адвезен у воддальны раён гораду і адпушчан на волю.

Мэдыцынскім аглядам устаноўлены на целе Ішлонскага крывападцёкі, апрача таго, на галаве ў яго вырваны валасы.

Паўпрэдзтва СССР у Бэрліне заявіла міністэрству замежных спраў энэргічны пратэст.

ПАХОД СУПРОЦЬ ДРУКУ, МАСТАЦТВА, НАВУКІ І ЛІТАРАТУРЫ.

БЭРЛІН, 15. За апошнія дні ў шматлікіх тэатрах Германіі адсунуты ад работы буйнейшыя рэжысэры, дырыжоры і дырэктары. У Бэрлінскай опэры адсунуты галоўны рэжысэр Эрбэрт, дырыжор Штыдры і некалькі другіх выдатных работнікаў. Дырэктарам опэры прызначан нацыянал-сацыяліст Матшу. Будынак опэрнага тэатру заняты штурмавікамі.

У Дрэзьдэне адсунут дырэктар опэры Фрыц Буш, у Лейпцыгу—дырыжор Густаў Брэхе, у Хэмніцы—галоўны рэжысэр драмтэатру Гартман, у Брэслаўлі—галоўны рэжысэр гартэатру Барнай. Кіраўніком дзяржтэатраў у Саксоніі прызначан нікому невядомы Адольф, у Цюрынгіі—нацыянал-сацыяліст Цыглер, у Мюнхене арыштаван дырэктар драмтэатру Фалькенберг, падазраваемы ў сувязі з камуністамі. Арыштаван па тым-жа абвінавачваньні рэдактар часопісі „Мюнхенэр ілюстрытэ прэссэ“ Лёран.

АРЫШТ і ЗЬБІЕНЬНЕ САВЕЦКАГА СТУДЭНТА ЛУР'Е.

15-га сакавіка ў Бэрліне быў арыштаваны савецкі студэнт тэхнік Лур'е. Ня гледзячы на тое, што Лур'е прад'явіў свае савецкія дакуманты, ён быў пасаджан у паліцэйскі аўтамабіль. Лур'е білі кулакамі і гумавымі дубінкамі. У часе зьбіеньня паліцэйскія называлі яго забойцай, „праклёным савецкім камісарам“, праклінalі пяцігодку і г. д. Арыштаванага Лур'е спрабавалі прымусіць пець прускія песьні і ўздымаць рукі ў гонар фашысцкага прывітаньня. Ва двары паліцэйскага вучастку Лур'е зноў быў зьбіты гумавымі дубінкамі. Затым яго пасадзілі ў арыштнае памяшканьне і пасьля допыту каля 11 гадзін увечары вызвалі.

Ня гледзячы на неаднакротныя спробы Лур'е паведаміць аб яго арышце паўпрэдства СССР, яму ў гэтым было адмоўлена.

ЗАБАРОНА МАСАВЫХ РЭВАЛЮЦЫЙНЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ.

АДМЕНЕНЫ ВЫБАРЫ Ў ФАБЗАЎКОМЫ.

БЭРЛІН, 15. У рэйхстагу і прускім лан[д]тагу сёньня склікаецца нарада кіраўнікоў ф[ракцый]. Удзельнічаць будуць прадстаўнікі фракцый, апрача камуністаў. Пры разьме[р]каваньні месц для дэпутатаў рэйхстаг[у і] ландтагу камфракцыям месц не прадастаўл[ена]. Камдэпутатам не выдаюцца парляманцкія пасьведчаньні.

У памяшканьні камфракцыі прускага л[андтагу] учора быў зроблены вобыск. Паліцэй[-прэ]зыдэнт Бэрліну фон-Летцаў выдаў загад аб [пе]раходзе дома Лібкнехта ў уласнасьць пру[скага] ўраду. У загадзе гаворыцца, што м[эта] канфіскацыі дому зьяўляецца «устанаўле[ньне] парадку і супакою, а таксама абарона ад [...]каемых у будучыне камуністычных выс[туп]леньняў».

Урад Цюрынгіі апублікаваў дэкрэт аб з[аба]роне кампартыі і масавых рэвалюцыйных [ар]ганізацый: антыфашысцкага саюзу М[...] міжрабпому, чырвонага спорту, камсамолу, [пі]анэрскіх арганізацый, рэвалюцыйных ка[мі]таў беспрацоўных і г. д. Забаронены так[сама] арганізацыі саюзу с.-д. моладзі. Адменены [вы]бары ў фабзаўкомы.

Дзяржаўны камісар Саксоніі выдаў з[агад] аб безадкладным выключэньні з фабзаўк[омаў] усіх камуністаў, на гэтай падставе ўжо [выкі]нуты з фабзаўкомаў і заменены нацыяна[л-са]цыялістамі камуністы і с.-д. на сотнях п[рад]прыемстваў.

У Дортмундзе атрад штурмавікоў ары[шта]ваў старшыню фракцыі партыі цэнтру ў [...]цовым магістраце, адвёў яго ў сваю казар[му і] прымусіў падпісаць заяву, што ён ня [будзе] больш выступаць супроць нацыянал-сацы[ялі]стаў.

БЕГСТВА ЯЎРЭЙСКАГА НАСЕЛЬНІЦТВА.

ПАРЫЖ. «Ом лібр» паведамляе з Кел[ьну], што прасьледваньне яўрэйскага насельніцтва гітлераўцамі працягваецца.

Штодзень ва Францыю прыбывае больш 400 яўрэяў, каб выратавацца ад пагрозы громаў. Такі ж малюнак наглядаецца і на [illegible]кай і чэха-славацкай граніцах.

ВЫКЛІКАЮЦЦА Ў ВУЧОТ СТАТСЭКТАР ГАРКОМУ КП(б)Б.

Прапануецца ніжэйпаказаным таварышам тэрмінова зьявіцца ў гарком КП(б)Б, пакой № 3 (вучотстатсэктар).

Андрэеў М. Ц., Агінскі І. І., Астраўлянская Д. З., Азаркевіч А. І., Ананьнеў П. Я., Александраў Ф. Б., Агароднікаў Ф. А., Архіпаў П. Х., Андрэенка І. К., Багдановіч І. І., Бэрзіна А. А., Будкевіч С. П., Барадоўская В. Г., Бараноўскі В. А., Белазераў П. Е., Барадзіноўскі М. Я., Булыгін Р. П., Буевіч А. І., Бадада С. Н., Барок М. І., Білевіч Д. Е., Высоцкі Л. З., Віткоўскі П. П., Ваданоўская М. Ф., Гальперын Д. Э., Гіткович А. І., Галіеўскі А. В., Гарбуненка Т. П., Гінзбург Э. П., Гайсенак З. Я., Герасімаў К. К., Гінзбург А. Л., Дуброўскі А. А., Дзямідаў Г. С., Давыдаў Н. А., Дваржэцкі Л. В., Дыкман М. І., Дайнэка В. П., Духін С. І., Яршоў І. Н., Жагулава Ф. І., Жыгун С. В., Жах Ф. І., Зарх Д. Я., Іваноў Д. І., Іваноў У. В., Іткіна Э. Р., Ігнаценка Л. Г., Іомін Л. З., Каралькоў Т. І., Курленка А. Б., Кудзьянаў Н. П., Каценкоў С. У., Калебанаў В. Н., Качанаў М. С., Каган Э. Э., Куруленка І. Д., Каган Р. А., Ключэвіч Э. С., Конюхаў А. Ц., Каранеўскі А. Х., Карпаў С. С., Каралёў Т. М., Каўшына Х. Я., Канькоў С. Я., Казлоў А. Ц., Когаль А. А., Каралевіч А. І., Каранкевіч Г. М., Касьцян Я. А., Лоцін В. А., Ладзіс М. Н., Лаўравіцкі А. Г., Лятос Левін Р. Н., Лебедзеў І. М., Лебедзеў В. Ф., Ладынеў П. Я., Лабейка Н. А., Лапенка К. Р., Ляпікава А. Ф., Мэерсон З. А., Марковіч Я. Л., Міхайлава І. Н., Марчанка І. Ф., Магераў Н. А., Макераў А. М., Мацьвееў М. П., Мацюшкоў В. В., Мо-Сон Сен С. Ц., Мэсэрман Б. А., Муштараў А. Д., Назараў І. А., Новікаў М. С., Новікава Е. Я., Назарэнка А. А., Носікаў [...] Д., Ноткіна Г. І., Нецьвёў Г. А., Нядзьвецкі Ф. І., Арэхаў Н. Д., Адзенцова Е. І., Агнішчанка В. Д., Апекава Е. А., Пятроў Н. Г., Панамароў А. М., Пасталоўскі Р. С., Павелкоўская М. Я., Пільц А. В., Паўлава А. Е., Папова М. І., Расноўскі І. А., Рагажынскі М. М., Раўкоў І. М., Рушак Е. М., Рыўкіна Х. А., Рачко І. Д., Разпроньнікава Е. П., Рыбакоў А. С., Сулькіна А. П., Стравчанка К. Д., Старавойтаў П. С., Сяліванаў Д. Е., Сідарэнка А. Н., Савошчанка Д. В., Савіцкі О. І., Сьцяпанава П. С., Старавойтаваў П. А., Сьпецкевіч М. К., Сьцержнеў К. Ф., Стаякоў Ф. С., Саравайскі М. І., Сарак С. Н., Сенчанка А. Л., Сладкевіч К. Ш., Салаўёў П. Е., Самцова А. Ц., Сямёнаў Б. М., Селіванава (1907), Сінельнікава Х. Г., Трубачова Э. С., Талуенка М. К., Усыскін З. С., Ушкарова П. М., Фалевіч І. Ф., Фецісаў Д. Д., Футэрман О. Б., Фёдараў А. І., Фейгіна Р. А., Фёдараў І. Г., Хапкевіч П. Л., Хаткевіч П. П., Хаўкін М. М., Хмель У. У., Царык С. Я., Ціханаў К. С., Шнэераў Х. М., Шэвелева В. Х., Шапіра Е. З., Шатроў С. Я., Шакалаў П. І., Шалаеп П. Я., Шрэйдэр Г. К., Эцінгоф М. Н., Юшкевіч Е. А., Хэйфец Ц. С., Піткевіч Ф. А., Ерашонак І. Ц., Гурко М[...], Ванькоў-Камінскі Х. Л., Жутчанка П. С., [...]лаў П. Я., Скяблоў З. Л., Стэгіс М[...], Рамаяоўскі І. А., Назараў І. М., Моч[...] А. М., Ошурак Б. І., Сіліваенка М[...], Ляховіч Е. Д., Брэніна М. В., Губко А. П., [...]карэнка В. М., Нетрачэнка С. А., Аршанскі [...], Багдан Г. І., Блен Р. Г., Бобер С. Д., Вожык[...], Варанцоў М. Н., Вульфсон С. Н., Валчок Л[...], Гутман А. З., Гецькіна Ц. А., Гэрэлік У[...], Галубева Д. Е., Гольбрайх Г. А., Добрына Э[...], Есельсон Я. Н., Жукоўская-Александровіч М[...], Зарэцкі М. П., Зезюлік Л. С., Ізраіліт Д[...], Іофэ Р. І., Іофэ Ю. С., Касьперовіч І. А., К[...]еў В. С., Крылоў К. П., Казлоўскі Я. А., Кр[...]ва В. Ф., Корсак І. А., Керліна Ш. А., [...]менцьеў І. К., Крагель В. І., Калістова [...], Кувін І. З., Кракоўская М. І., Левін М. А., [...]няк А. В., Мішурная Н. С., Нікачук А. Ф., [...]вікаў Ф. В., Окунева Р. Ф., Пайна Р. С., [...]дзьвінская Ф. І., Роскін Ю. Х., Рутэнберг З[...], Овбрэйт Г. М., Урэцкі А. А., Фейгельсон Э[...], Хмыльнікаў Г. Д., Харужая А. А., Цёмкіна М[...], Цофнас-Курэцкая Д. Х., Шульман С. І., Шус[...]ман М. Б., Шатрова В. П., Шаўчанка П[...], Шэрман Б. Х., Эстэровіч Х. Л.

Просьба да ўсіх таварышоў, ведаючых ме[сца]знаходжаньне вышэйпералічаных паведа[міць] аб гэтым вучотстатсэктар гаркому КП(б)Б.

Гарком КП(б)Б.

ГАРТЭАТР. (Канатная вул.).
Адчыненьне гастроляй Маскоўскага абласнога тэатру музкамэдыі,
Сёньня, 18-га сакавіка
ХАЛОПКА музкамэдыя ў 3-х дзеях Стральнікава.
ВЯЛІКІ БАЛЕТ.
Білеты ў касе тэатру.

ДЗЯРЖЦЫРК. БЕЛДАМЕЦ.
З 17 га сакавіка гастролі ТЭА-ДЖАЗА (тэатралізован. аркестра) БАРЫСА РЭНСКАГА скокі, сьпевы, канфэрансье, эксцэнтрычныя інструмэнты.
ГРАНДЫЁЗНАЯ ЦЫРКАВАЯ
ЭСТРАДНАЯ ПРАГРАМА ЕЎДОНАВА Барысаў (скэч саціра), 2 САКАЛАВЫ (партэрныя акрабаты), 3 ДЭМІНО (паветраныя гімнасты), 3 ЛЯМЭШАВЫХ (жанглёры) і шмат іншых нумароў. Пачатак а 9 гадз. увечары.
Каса адкрыта з 12—3 і 5—9 гадз. увечары. Прымаюцца заяўкі на калектыўныя наведваньні са скідкай ад 25—40 проц.

ВІЦЕБСКАЯ ФАБРЫЧНА-ПРАЦОЎНАЯ КАЛЁНІЯ
(б. выпраўдом) паведамляе для ведама ўсіх дзяржаўных, каапэрацыйных, грамадзкіх арганізацый, саўгасаў і калгасаў, што яна ў сваёй кавальна-сьлясарнай майстэрні вытварае рознага роду кавальна-сьлясарныя работы з матар'ялаў заказьнікаў і ўсялякія рамонты з свайго матар'ялу, а таксама коўку коняй.
Зварочвацца ў вытворчую частку ФТК, тэл. № 5-55. 245—1—1

19-га сакавіка, а 7 гадзіне ўвечары, ў памяшканьні гаркому саюзу грамадзкага харчаваньня (Палац працы, пакой № 6) адбудзецца пашыранае паседжаньне гаркому саюзу сумесна з прафактывам, па пытаньні аб калдагаворнай кампаніі 1933 году.
Яўка членаў ГРК, старшынь мясцкомаў, прафупаўнаважаных, загадчыкаў сталовых і прафактыву абавязкова.
Старшыня ГРК Славіна.
256 Сакратар Вінаградаў.

Віцебскі райасвод даводзіць да ведама ўсіх прадпрыемстваў і ўстаноў, што апошні тэрмін прыёму нерэалізаваных білетаў асводаўскай лётарэі—17—20 га сакавіка г. г. з 11 па 16 гадзін (В. Узьбярэжная, 73). Пасьля гэтага тэрміну білеты прымацца ня будуць. Віцрайасвод. 253—2—1

ПРАПАНУЕЦЦА ЎСІМ РАБОЧЫМ І СЛУЖАЧЫМ, якія працавалі на віцебскай біо-фабрыцы № 5 і падпісаліся на пазыку „3-і рашаючы“, але не атрымалі аблігацый, зьявіцца ў кантору фабрыкі за атрыманьнем гэткіх. Апошні тэрмін выдачы 15 га красавіка.
Застаўшыяся не разданымі да паказанага тэрміну аблігацыі будуць зданы ў ашчадкасу на абазьлічанае хаваньне.
254 1 1 ДЫРЭКЦЫЯ.

ДАГЛЯД ЗА СКУРАЙ І ВАЛАСАМІ. Кожны без дарагіх сродкаў можа сам зьнішчыць угры, прышчы, мазолі, бараваўкі, загар, вяснушкі, чырвань носу, патліваськ, сівізну, зморшчкі, валасы, прырост, выпаданьне валос, аблысеньне. Пісьмова рукаводства высыл. за 6 руб. Адрас: Кіеў, а анэм. скрынка №139, аўтару І. І. Перакрэставу. 54—5—1

ОБЩЕСТВО ПРОЛЕТАРСКОГО ОПТЭ ТУРИЗМА И ЭКСКУРСИЙ
БЮРО ПАДАРОЖЖА ЦС ОПТЭ
АРГАНІЗУЕ ПАДАРОЖЖА на Каўказу, Алтаю, Волзе, у Крым, Маскву, Ленінград і інш. раёны СССР.
Запіс у бюро падарожжа ЦС ОПТЭ (Масква, Нікольская, Ветошны 9), а таксама ў Менскім і Віцебскім саветах ОПТЭ.
247—1—1

ЛУЖАСЬНЯНСКІ ІЛЬНОКАНАПЛЯВОДНЫ ТЭХНІКУМ (9 клм. па Гарадоцкім шасэ) абвяшчае ЗІМОВЫ ПРЫЁМ НА ПЕРШЫ КУРС ТЭХНІКУМУ асоб з адукацыяй ня ніжэй 7-мі груп сямігодкі і роўных ёй навучальных устаноў.
УВАГА: 1) узрост ад 16 да 30 год; 2) стыпэндыя ў залежнасьці ад пасьпяховасьці ад 30 да 90 руб.; 3) дакуманты: аб адукацыі, сацстановішчы, здароўі, узросьце, анкету і 2 фотакарткі; 4) 100-проц. забесьпячэньне інтэрнатам без пасьцельных пры ад Маесца сталоўка; 5) заявы з дакумантамі толькі ў арыгіналах і на 30 кап. маркі для адказу накіроўваць да 1-га красавіка па адрасе: г. Віцебск, Лужасьнянскі ільнаканапляводны тэхнікум.
242—2—2 ДЫРЭКТАР.

Віцебскі дзяржаўны мэдычны палітэхнікум адчыняе з 1-га красавіка КУРСЫ МЭДЫЧНЫХ ТЭХНІКАЎ на 60 асоб. Курсы будуць працаваць у 2 зьмены, раніцай і ўвечары, без адрыву ад вытворчасьці. 50 ПРОЦАНТАЎ КУРСАНТАЎ ЗАБЯСЬПЕЧВАЮЦЦА СТЫПЭНДЫЯЙ. Акрамя спэцыяльных мэдычных дысцыплін, курсанты пройдуць курс сямігодкі. Прымаюцца асобы з адукацыяй ня ніжэй 5 ці груп. Заявы з анкетай і дакумантамі аб адукацыі, узросьце, сацыяльным становішчы падаваць па адрасе: Віцебск, Пушкінская, 3, мэдпалітэхнікуму.
226—3—3

19 сакавіка, а 6 гадзіне ўвечары, у памяшканьні Культпропа ГК КП(б)Б (п[акой] № 18) склікаецца НАРАДА ПАЛЯКАЎ-КА[МУ]НІСТАЎ ПА пытаньню падрыхтоўкі да аг[уль]на-гарадзкой канфэрэнцыі рабочых паля[каў].
Культпроп ГК КП(б)[Б]

ЗАВОД „КАМІНТЭРН“ абвяшчае АБ ЗГУБЕ пасьведчаньня аб [...]кладным плацяжу за № 0214616 на суму 2[...] 93 к. ча адгрузку грузу па чыг. накладно[й] № 42066 ад 9-га сьнежня 1932 г. са ст. Ві[цебск] МББ на ст. Рассоны. 246—1—[1]

Страчан білет чырвонага партызан[а] т. Геншафта Самуіла Якаўлевіча Знаходзячы просьба зьвярнуць па адрасе: Бальнічная, [...]

Гр. Шаванаў Карп Міхасёў, вёскі Залач[…] Мсьціслаўскага раёну БССР, пражываючы гор. Віцебску, студэнт ВПІ мяняе імя „Карп“ [на] «Анатолій».
Асоб, маючых пратэсты да зьмены вы[ш]эпаказаным грамадзянінам імя, просьба паве[да]міць у віцебскі ЗАГС (гарсавет, Савецкая, пакой 16)
257

Хэм. лябараторыя „Зара“ жадае купіць Д[...]
Паведаміць па тэлефоне № 5—61
222—3—1

Адказны рэдактар Л. РОЗЭНБЛЮМ.

Віцгарліт № 12. Друкарня „Камінтэрн“, Бальшавіцкая, 10. Тыраж 8.500 экз.